

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I	<i>Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk</i>	
	Kommissionens forordning (EF) nr. 258/2003 af 12. februar 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	1
★	Kommissionens forordning (EF) nr. 259/2003 af 11. februar 2003 om fastsættelse af enhedsværdier til ansættelsen af toldværdien af visse letfordærlige varer	3
★	Kommissionens forordning (EF) nr. 260/2003 af 12. februar 2003 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 for så vidt angår udryddelse af transmissible spongiforme encephalopatier hos får og geder samt regler for handel med levende får og geder og kvægembryoner ⁽¹⁾	7
★	Kommissionens forordning (EF) nr. 261/2003 af 12. februar 2003 om foreløbig tilladelse til nye anvendelser af tilsætningsstoffer til foderstoffer ⁽¹⁾	12
	Kommissionens forordning (EF) nr. 262/2003 af 12. februar 2003 om særforanstaltninger, for så vidt angår anvendelsen af forordning (EF) nr. 2179/2002 i svinekødssektoren	15
	Kommissionens forordning (EF) nr. 263/2003 af 12. februar 2003 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for olivenolie	16
	Kommissionens forordning (EF) nr. 264/2003 af 12. februar 2003 om fastsættelse af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld	18
★	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/95/EF af 27. januar 2003 om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr	19
★	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE)	24
	Fælles erklæring afgivet af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen vedrørende Artikel 9	39

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 258/2003**af 12. februar 2003****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1947/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 13. februar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. februar 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 299 af 1.11.2002, s. 17.

BILAG

til Kommissionens forordning af 12. februar 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	101,6
	204	47,4
	212	114,9
	999	88,0
0707 00 05	052	119,6
	204	49,4
	220	244,4
	999	137,8
0709 10 00	220	123,8
	999	123,8
0709 90 70	052	149,2
	204	176,7
	999	162,9
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	56,2
	204	44,4
	212	41,5
	220	39,9
	624	82,9
	999	53,0
0805 20 10	204	79,1
	512	64,2
	999	71,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	62,2
	204	56,5
	220	61,6
	464	134,1
	600	57,5
	624	68,0
	999	73,3
0805 50 10	052	61,0
	600	69,8
	999	65,4
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	400	94,4
	404	97,7
	508	97,2
	720	89,4
	728	112,0
	999	98,1
0808 20 50	388	101,7
	400	114,3
	512	83,7
	528	81,2
	720	39,3
	999	84,0

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).
Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 259/2003**af 11. februar 2003****om fastsættelse af enhedsværdier til ansættelsen af toldværdien af visse letfordærlige varer**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽¹⁾, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2700/2000 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 444/2002 ⁽⁴⁾, særlig artikel 173, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 173-177 i forordning (EØF) nr. 2454/93 skal Kommissionen fastsætte periodiske enhedsværdier for de varer, der er anført i grupperingen i forordningens bilag 26.

- (2) Anvendelsen af de regler og kriterier, som er fastsat i ovennævnte artikler, på de oplysninger, der er blevet meddelt Kommissionen i overensstemmelse med artikel 173, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2454/93, fører til fastsættelse af enhedsværdier for de pågældende varer som angivet i bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De enhedsværdier, der er nævnt i artikel 173, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2454/93, fastsættes som angivet i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 14. februar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. februar 2003.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 311 af 12.12.2000, s. 17.

⁽³⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 68 af 12.3.2002, s. 11.

BILAG

Kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto			
	Art, sort, KN-kode	EUR	DKK	SEK	GBP
1.10	Nye kartofler 0701 90 50	39,87	296,30	365,30	26,43
1.30	Spiseløg (bortset fra sætteløg) 0703 10 19	23,89	177,53	218,87	15,83
1.40	Hvidløg 0703 20 00	147,69	1 097,46	1 353,06	97,89
1.50	Porrer ex 0703 90 00	40,18	298,55	368,09	26,63
1.60	Blomkål 0704 10 00	—	—	—	—
1.80	Hvidkål og rødkål 0704 90 10	91,60	680,68	839,21	60,71
1.90	Broccoli (Brassica oleracea L. convar. botrytis (L.) Alef var. italica Plenck) ex 0704 90 90	61,43	456,49	562,80	40,72
1.100	Kinakål ex 0704 90 90	113,90	846,39	1 043,52	75,49
1.110	Hovedsalat 0705 11 00	—	—	—	—
1.130	Gulerødder ex 0706 10 00	51,75	384,55	474,12	34,30
1.140	Radiser ex 0706 90 90	71,94	534,62	659,13	47,68
1.160	Ærter (Pisum sativum) 0708 10 00	337,71	2 509,49	3 093,96	223,83
1.170	Bønner:				
1.170.1	— Bønner (Vigna-arter, Phaseolus-arter) ex 0708 20 00	151,04	1 122,40	1 383,81	100,11
1.170.2	— Bønner (Phaseolus ssp. vulgaris var. Compressus Savi) ex 0708 20 00	225,08	1 672,57	2 062,12	149,18
1.180	Valskbønner ex 0708 90 00	—	—	—	—
1.190	Artiskokker 0709 10 00	—	—	—	—
1.200	Asparges:				
1.200.1	— Grønne ex 0709 20 00	410,68	3 051,75	3 762,51	272,20
1.200.2	— Andre tilfælde ex 0709 20 00	415,70	3 089,07	3 808,52	275,53
1.210	Auberginer 0709 30 00	112,74	837,77	1 032,89	74,72

Kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto			
	Art, sort, KN-kode	EUR	DKK	SEK	GBP
1.220	Bladselleri (<i>Apium graveolens</i> L., var. <i>Dulce</i> (Mill.) Pers.) ex 0709 40 00	82,64	614,10	757,12	54,77
1.230	Kantareller 0709 59 10	809,36	6 014,35	7 415,11	536,44
1.240	Sød peber 0709 60 10	118,32	879,23	1 084,01	78,42
1.270	Søde kartofler, hele, friske (bestemt til menneskeføde) 0714 20 10	94,16	699,68	862,64	62,41
2.10	Spiselige kastanjer (<i>Castanea</i> -arter), friske ex 0802 40 00	—	—	—	—
2.30	Ananas, friske ex 0804 30 00	92,76	689,33	849,88	61,48
2.40	Avocadoer, friske ex 0804 40 00	173,96	1 292,67	1 593,74	115,30
2.50	Guvabær og mango, friske ex 0804 50 00	106,45	791,02	975,25	70,55
2.60	Appelsiner, friske:				
2.60.1	— Blod- og halvblodappelsiner 0805 10 10	—	—	—	—
2.60.2	— Navels, Naveliner, Navelater, Salustianer, Vernas, Valencialater, Maltoser, Shamoutis, Ovalis, Trovita og Hamliner 0805 10 30	—	—	—	—
2.60.3	— Andre varer 0805 10 50	—	—	—	—
2.70	Mandariner (herunder tangeriner og satsumas), friske; klementiner, wilkings og lignende krydsninger af citrusfrugter, friske:				
2.70.1	— Klementiner ex 0805 20 10	—	—	—	—
2.70.2	— Monreales og satsumas ex 0805 20 30	—	—	—	—
2.70.3	— Mandariner og wilkings ex 0805 20 50	—	—	—	—
2.70.4	— Tangeriner og andre varer ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	—	—	—	—
2.85	Limefrugter (<i>Citrus aurantifolia</i> , <i>Citrus latifolia</i>), friske 0805 50 90	92,35	686,26	846,10	61,21
2.90	Grapefrugter, friske:				
2.90.1	— Hvide ex 0805 40 00	54,55	405,36	499,77	36,16
2.90.2	— Lyserøde ex 0805 40 00	61,97	460,52	567,77	41,08
2.100	Druer til spisebrug 0806 10 10	170,72	1 268,64	1 564,11	113,16
2.110	Vandmeloner 0807 11 00	38,28	284,46	350,71	25,37

Kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto			
	Art, sort, KN-kode	EUR	DKK	SEK	GBP
2.120	Meloner (bortset fra vandmeloner):				
2.120.1	— Amarillo, Cuper, Honey Dew (herunder Cantalene), Onteniente, Piel de Sapo (herunder Verde Liso), Rochet, Tendral, Futuro ex 0807 19 00	53,21	395,42	487,52	35,27
2.120.2	— Andre varer ex 0807 19 00	157,06	1 167,11	1 438,94	104,10
2.140	Pærer				
2.140.1	— Pærer — Nashi (Pyrus pyrifolia), Pærer — Ya (Pyrus bretschneideri) ex 0808 20 50	—	—	—	—
2.140.2	— Andre varer ex 0808 20 50	—	—	—	—
2.150	Abrikoser 0809 10 00	182,66	1 357,36	1 673,49	121,07
2.160	Kirsebær 0809 20 95 0809 20 05	462,37	3 435,88	4 236,11	306,46
2.170	Ferskener 0809 30 90	234,26	1 740,81	2 146,25	155,27
2.180	Nektariner ex 0809 30 10	130,41	969,09	1 194,79	86,44
2.190	Blommer 0809 40 05	137,60	1 022,52	1 260,67	91,20
2.200	Jordbær 0810 10 00	344,40	2 559,22	3 155,27	228,27
2.205	Hindbær 0810 20 10	361,18	2 683,93	3 309,02	239,39
2.210	Frugter af Vaccinium myrtillus (blåbær) 0810 40 30	1 473,45	10 949,21	13 499,31	976,60
2.220	Kiwifrugter (Actinidia chinensis Planch.) 0810 50 00	172,39	1 281,03	1 579,39	114,26
2.230	Granatæbler ex 0810 90 95	180,55	1 341,67	1 654,14	119,67
2.240	Kakifrugter (dadelblommer) (herunder Sharon-frugter) ex 0810 90 95	114,71	852,38	1 050,90	76,03
2.250	Litchiblommer ex 0810 90 30	206,31	1 533,11	1 890,17	136,74

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 260/2003

af 12. februar 2003

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 for så vidt angår udryddelse af transmissible spongiforme encephalopatis hos får og geder samt regler for handel med levende får og geder og kvægembryoner

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 92/118/EØF ⁽²⁾, særlig artikel 10,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 af 22. maj 2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatis ⁽³⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1494/2002 ⁽⁴⁾, særlig artikel 23, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I udtalelse af 4.-5. april 2002 om sikker sporing af materiale fra små drøvtyggere anbefalede Den Videnskabelige Styringskomité, at hvis der diagnosticeres et scrapietilfælde i en bedrift med små drøvtyggere, skal hele besætningen slås ned. Den Videnskabelige Styringskomité påpegede imidlertid, at nedslagning af får med prionproteingenotypen ARR/ARR kun ville have en lille risikoreducerende virkning. For at undgå, at tilfælde ikke indberettes, og for at beskytte racer, der evt. har et lavt resistensniveau, bør nedslagningen indføres gradvis.

(2) Af hensyn til overensstemmelsen med sådanne bestemmelser om nedslagning af får bør bestemmelserne om samhandelen inden for Fællesskabet med avlsfår ændres, så scrapierelaterede restriktioner ikke omfatter handel med får med ARR/ARR-genotypen.

(3) I udtalelse af 16. maj 2002 om sikkerheden ved kvægembryoner konkluderede Den Videnskabelige Styringskomité, at der ikke er behov for andre foranstaltninger end dem, der er foreskrevet i International Embryo Transfer Societys protokoller. På det generelle møde i verdensorganisationen for dyresundhed (Det

Internationale Kontor for Epizootier (OIE)) i maj 2002 besluttedes det ud fra lignende videnskabelige begrundelser, at alle betingelser for handel med embryoner og æg fra kvæg skulle fjernes. BSE-relaterede betingelser for handel med embryoner og æg fra kvæg bør derfor udgå fra forordning (EF) nr. 999/2001, og Kommissionens beslutning 92/290/EØF af 14. maj 1992 om visse beskyttelsesforanstaltninger mod bovin spongiform encephalopati (BSE) i Det Forenede Kongerige for så vidt angår kvægembryoner ⁽⁵⁾, ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, bør ophæves.

(4) Forordning (EF) nr. 999/2001 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag VII, VIII og XI til forordning (EF) nr. 999/2001 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Beslutning 92/290/EØF ophæves.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Punkt 2, litra b), i bilag VII og kapitel A, del I, litra a), nr. iii), i bilag VIII til forordning (EF) nr. 999/2001 anvendes fra den 1. oktober 2003.

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EFT L 62 af 15.3.1993, s. 49.

⁽³⁾ EFT L 147 af 31.5.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 225 af 22.8.2002, s. 3.

⁽⁵⁾ EFT L 152 af 4.6.1992, s. 37.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. februar 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

BILAG

I bilag VII, VIII og XI foretages følgende ændringer:

1) Bilag VII affattes således:

»BILAG VII

UDRYDDELSE AF TRANSMISSIBEL SPONGIFORM ENCEPHALOPATI

1. Ved den i forordningens artikel 13, stk. 1, litra b), nævnte undersøgelse skal følgende identificeres:
 - a) for kvæg:
 - alle andre drøvtyggere på den bedrift, hvor det dyr, hos hvilket sygdommen er bekræftet, holdes
 - hvor sygdommen er bekræftet hos et hundyr, afkom, som er født inden for to år før eller efter sygdommens kliniske udbrud
 - alle dyr i den kohorte, som det dyr, hos hvilket sygdommen er bekræftet, tilhører
 - sygdommens mulige oprindelse
 - andre dyr på den bedrift, hvor det dyr, hos hvilket sygdommen er bekræftet, holdes, eller på andre bedrifter, som kan være blevet smittet med TSE-agenset eller eksponeret for samme foder eller kontamineringskilde
 - flytning af foder, af andet materiale eller andet, som kan være kontamineret, og som kan have overført TSE-agenset til eller fra den pågældende bedrift
 - b) for får og geder:
 - alle andre drøvtyggere end får og geder på den bedrift, hvor det dyr, hos hvilket sygdommen er bekræftet, holdes
 - i det omfang, de kan identificeres, forældrene til, alle embryoner og æg og sidste afkom af det dyr, hos hvilket sygdommen er bekræftet
 - alle andre får og geder på den bedrift, hvor det dyr, hos hvilket sygdommen er bekræftet, holdes, foruden de i andet led nævnte dyr
 - sygdommens mulige oprindelse og andre bedrifter, hvor der findes dyr, embryoner eller æg, som kan være blevet smittet med TSE-agenset eller eksponeret for samme foder eller kontamineringskilde
 - flytning af foder og andet materiale eller andet, som kan være kontamineret, og som kan have overført BSE-agenset til eller fra den pågældende bedrift.
2. Foranstaltningerne i forordningens artikel 13, stk. 1, litra c), skal mindst omfatte:
 - a) hvis der bekræftes BSE hos et kreatur, nedslagning og fuldstændig destruktion af de kreaturer, som er identificeret ved den undersøgelse, der er nævnt i punkt 1, litra a), første, andet og tredje led. En medlemsstat kan beslutte at undlade at foretage nedslagning og destruktion af samtlige kreaturer fra den besætning, hvor sygdommen er bekræftet, jf. punkt 1, litra a), første led, under hensyntagen til den epidemiologiske situation og til, om dyrene i den pågældende besætning kan spores.
 - b) hvis der fra den 1. oktober 2003 bekræftes TSE hos et får eller en ged, i henhold til den kompetente myndigheds afgørelse
 - i) enten nedslagning og fuldstændig destruktion af alle dyr, embryoner og æg, som er identificeret ved den undersøgelse, der er nævnt i punkt 1, litra b), andet og tredje led, eller
 - ii) nedslagning og fuldstændig destruktion af alle dyr, embryoner og æg, som er identificeret ved den undersøgelse, der er nævnt i punkt 1, litra b), andet og tredje led, undtagen:
 - avlsvæddere af ARR/ARR-genotypen
 - avlsmoderfår med mindst én ARR-allel og ingen VRQ-alleler, og
 - får med mindst én ARR-allel, som udelukkende er bestemt til slagtning.
 - iii) Hvis det inficerede dyr kommer fra en anden bedrift, kan en medlemsstat på grundlag af sygdomshistorien beslutte at anvende udryddelsesforanstaltninger i oprindelsesbedriften som supplement til eller i stedet for den bedrift, hvor infektionen blev bekræftet. I tilfælde af arealer, der anvendes til fælles græsning for mere end én besætning, kan medlemsstaterne under hensyntagen til alle de epidemiologiske faktorer beslutte, at foranstaltningerne kun skal gælde for én besætning.
 - c) hvis der bekræftes BSE hos et får eller en ged, nedslagning og fuldstændig destruktion af alle dyr, embryoner og æg, som er identificeret ved den undersøgelse, der er nævnt i punkt 1, litra b), andet til femte led.

- 3.1. På bedrifter, hvor der er gennemført destruktion som omhandlet i punkt 2, litra b), nr. i) eller ii), må kun følgende dyr indsættes:
- a) får (handyr) af ARR/ARR-genotypen
 - b) får (hundyr) med mindst én ARR-allel og ingen VRQ-alleler
 - c) geder, forudsat at
 - der ikke findes får på bedriften, der ikke er af ARR/ARR-genotypen
 - der er foretaget en grundig rengøring og desinficering af alle stalde på bedriften, efter at besætningen er blevet udsat
 - bedriften underkastes intensiveret TSE-overvågning, herunder undersøgelse af alle nedslagne og selvdøde geder på over 18 måneder.
- 3.2. På bedrifter, hvor der er gennemført destruktion som omhandlet i punkt 2, litra b), nr. i) eller ii), må kun følgende reproduktionsmateriale fra får anvendes:
- a) sæd af væddere af ARR/ARR-genotypen
 - b) embryoner med mindst én ARR-allel og ingen VRQ-alleler.
4. I en overgangsperiode, der højst varer til den 1. januar 2006, kan medlemsstaterne, hvis det er vanskeligt at tilvejebringe får med en kendt genotype til erstatning, som en fravigelse fra restriktionen i punkt 3, litra b), beslutte at tillade, at ikke-drægtige gimmerlam med en ukendt genotype indsættes på de bedrifter, der er omhandlet i punkt 2, litra b), nr. i) og ii).
5. Når foranstaltningerne omhandlet i punkt 2, litra b), nr. i) og ii), er anvendt på en bedrift
- a) kan ARR/ARR-får flyttes fra bedriften uden restriktioner
 - b) må får med kun én ARR-allel kun flyttes fra bedriften med henblik på direkte slagtning til konsum eller med henblik på destruktion
 - c) må får med andre genotyper kun flyttes fra bedriften med henblik på destruktion.
6. Restriktionerne omhandlet i punkt 3 og 5 opretholdes for den pågældende bedrift i en periode på tre år fra:
- a) det tidspunkt, hvor alle får på bedriften har fået ARR/ARR-status, eller
 - b) slutdatoen for fåre-/gedehold på stedet, eller
 - c) for så vidt angår punkt 3, litra c), det tidspunkt, hvor den intensiverede TSE-overvågning begyndte.
7. Hvis ARR-allelens frekvens i racen eller på bedriften er lav, eller hvis det anses for nødvendigt for at undgå indavl, kan en medlemsstat beslutte at
- a) udskyde den destruktion af dyrene, der omhandlet i punkt 2, litra b), nr. i) og ii), i op til 2 avlsår
 - b) tillade, at andre får end dem, der er angivet i punkt 3, indsættes på bedrifter som omhandlet i punkt 2, litra b), nr. i) og ii), forudsat at de ikke bærer en VRQ-allel.
8. Medlemsstater, der anvender de i punkt 4 og 7 omhandlede fravigelser, meddeler Kommissionen en redegørelse for de kriterier, der ligger til grund for at bevilge fravigelserne.»
- 2) Overskriften til kapitel A i bilag VIII samt del I i kapitel A i bilag VIII affattes således:

»KAPITEL A

Betingelser for samhandelen inden for Fællesskabet med levende dyr

I Betingelser, som er gældende, uanset hvilken kategori dyrets oprindelses- eller opholdsmedlemsstat eller -tredjeland er indplaceret i:

Der gælder følgende betingelser for samhandel med får og geder:

a) Avlsfår og -geder skal:

i) komme fra en bedrift, der i mindst tre år har opfyldt følgende krav:

- bedriften er undergivet regelmæssig officiel veterinærkontrol
- dyrene er identificeret
- der ikke har været noget bekræftet tilfælde af scrapie
- der er foretaget stikprøvekontrol af gamle hundyr, som er bestemt til nedslagning
- på bedriften er kun indsat hundyr fra en bedrift, som opfylder de samme krav, eller

- ii) uafbrudt siden fødslen eller i de sidste tre år have været holdt på én eller flere bedrifter, som opfylder kravene i nr. i), eller
 - iii) fra den 1. oktober 2003 have prionproteingenotypen ARR/ARR, jf. bilag I til Kommissionens beslutning 2002/1003/EF (*).
- Hvis de er bestemt til en medlemsstat, der for hele eller en del af sit område er omfattet af bestemmelserne i litra b) eller c), skal de opfylde de generelle eller begrænsede supplerende garantier, der er fastsat efter proceduren i artikel 24, stk. 2.
- b) En medlemsstat, som for hele eller en del af sit område har et obligatorisk eller frivilligt nationalt program til kontrol med og udryddelse af scrapie:
- i) kan forelægge dette program for Kommissionen med oplysning om følgende:
 - situationen med hensyn til sygdommen i medlemsstaten
 - begrundelsen for programmet under hensyn til sygdommens alvor og cost-benefit-forholdet
 - det geografiske område, hvor programmet tænkes anvendt
 - de forskellige former for status, der gælder for bedrifterne, og de normer, der skal opfyldes i hver kategori
 - undersøgelsesprocedurerne
 - kontrollen med programmet
 - de konsekvenser, der må drages, såfremt en bedrift mister sin status, uanset årsagen
 - de foranstaltninger, der skal træffes, såfremt der ved kontrol gennemført i henhold til bestemmelserne i programmet konstateres positive resultater.
 - ii) Det i nr. i) nævnte program kan efter proceduren i forordningens artikel 24, stk. 2, godkendes, hvis det overholder kriterierne i nævnte nummer. Samtidig eller senest tre måneder efter programmets godkendelse præciseres det efter proceduren i forordningens artikel 24, stk. 2, hvilke generelle eller begrænsede supplerende garantier der kan kræves i samhandelen inden for Fællesskabet. Sådanne garantier må ikke være mere omfattende end dem, medlemsstaten anvender på sit eget område.
 - iii) Ændringer af eller tilføjelser til de af medlemsstaten forelagte programmer kan vedtages efter proceduren i forordningens artikel 24, stk. 2. Efter samme procedure kan der godkendes ændringer af de i henhold til nr. ii) fastsatte garantier.
- c) En medlemsstat, som mener, at den er helt eller delvis fri for scrapie:
- i) forelægger Kommissionen behørigt bevismateriale herfor, idet den navnlig gør rede for følgende:
 - udviklingen i sygdommens forekomst på sit område
 - resultaterne af kontroltest baseret på en serologisk, mikrobiologisk, patologisk eller epidemiologisk undersøgelse
 - kontrolperiodens varighed
 - de regler, der gør det muligt at kontrollere, at sygdommen ikke forekommer.
 - ii) De generelle eller begrænsede supplerende garantier, der kan kræves i samhandelen inden for Fællesskabet, præciseres efter proceduren i forordningens artikel 24, stk. 2. Sådanne garantier må ikke være mere omfattende end dem, medlemsstaten anvender på sit eget område.
 - iii) Den pågældende medlemsstat giver Kommissionen meddelelse om enhver ændring af det i nr. i) nævnte bevismateriale vedrørende sygdommen. På baggrund af de meddelte oplysninger kan de garantier, der er fastsat i henhold til nr. ii), ændres eller ophæves efter proceduren i forordningens artikel 24, stk. 2.

(*) EFT L 349 af 24.12.2002, s. 105.»

3) I afsnit D, punkt 1, i bilag XI udgår følgende:

»Kommissionens beslutning 92/290/EØF af 14. maj 1992 om visse beskyttelsesforanstaltninger mod bovin spongiform encephalopati (BSE) i Det Forenede Kongerige for så vidt angår kvægembryoner.«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 261/2003
af 12. februar 2003
om foreløbig tilladelse til nye anvendelser af tilsætningsstoffer til foderstoffer
(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 70/524/EØF af 23. november 1970 om tilsætningsstoffer til foderstoffer ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1756/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 3 og 9e, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Direktiv 70/524/EØF fastsætter, at der kan gives tilladelse til en ny anvendelse af et allerede tilladt tilsætningsstof på baggrund af en ansøgning i henhold til artikel 4 i direktivet.
- (2) I direktiv 70/524/EØF er det fastsat, at der kan gives en foreløbig tilladelse til et nyt tilsætningsstof til foderstoffer eller til en ny anvendelse, hvis tilsætningsstoffet allerede er tilladt, såfremt betingelserne i direktivet er opfyldt, og det ud fra de foreliggende resultater med rette kan formodes, at stoffet har én af de virkninger, der er omhandlet i direktivets artikel 2, litra a), når det anvendes i forbindelse med foder. Gyldighedsperioden for den foreløbige tilladelse kan ikke være over fire år for tilsætningsstoffer, der er omhandlet i bilag C, del II, i direktiv 70/524/EØF.
- (3) Producenterne har forelagt nye oplysninger som bilag til ansøgningen om at udvide tilladelsen af de to enzympræparater, der er beskrevet i bilag I og II til denne forordning, og som er opført under nr. 50 og 51 i bilagene til direktiv 70/524/EØF, til at omfatte nye dyrekategorier.
- (4) Vurderingen af ansøgningerne om tilladelse, der er indsendt vedrørende den nye anvendelse af de enzympræparater, der er angivet i bilag I og II, viser, at de

opfylder betingelserne omhandlet i artikel 9e, stk. 1, i direktiv 70/524/EØF, og de udvidede anvendelser bør derfor tillades foreløbigt for en periode på fire år.

- (5) Vurderingen af ansøgningerne viser endvidere, at det kan være nødvendigt med bestemte procedurer for at beskytte arbejdstagere mod at blive udsat for de tilsætningsstoffer, der er anført i bilag I og II. En sådan beskyttelse skulle dog være sikret ved anvendelse af Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet ⁽³⁾.
- (6) Den Videnskabelige Komité for Foder har afgivet positive udtalelser om sikkerheden ved de pågældende præparater på de betingelser, der er angivet i bilagene til denne forordning.
- (7) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De præparater, der tilhører gruppen »enzymer«, og som er opregnet i bilag I og II, tillades anvendt som tilsætningsstoffer til foderstoffer på de i nævnte bilag fastsatte betingelser.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. februar 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 270 af 14.12.1970, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 265 af 3.10.2002, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 183 af 29.6.1989, s. 1.

Nr. (eller EF-nr.)	Tilsætningsstof	Kemisk betegnelse, beskrivelse	Dyreart eller -kategori	Maksimumsalder	Minimums- indhold	Maksimums- indhold	Andre bestemmelser	Tilladelsens varighed
					Antal enheder aktivt stof/kg fuldfoder			
Enzymer								
50	6-fytase EC 3.1.3.26	Præparat af 6-fytase produceret af Aspergillus oryzae (DSM 11857) med en aktivitet på mindst: Coated: 2 500 FYT/g ⁽¹⁾ Flydende: 5 000 FYT/g	Søer	—	750 FYT	— — —	1. I brugsvejledningen for tilsætnings- stoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, holdbarhed og pelleteringsstabilitet 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder: 750-1 000 FYT 3. Til brug i foderblandinger med indhold af fytinbundet fosfat på over 0,25 %	1.2.2007

(¹) 1 FYT er den mængde enzym, der frigiver 1 mikromol uorganisk fosfat pr. minut fra natriumfyttat ved pH 5,5 og 37 °C.

BILAG II

Nr. (eller EF-nr.)	Tilsætningsstof	Kemisk betegnelse, beskrivelse	Dyreart eller -kategori	Maksimumsalder	Minimums- indhold	Maksimums- indhold	Andre bestemmelser	Tilladelsens varighed
					Antal enheder aktivt stof/kg fuldfoder			
Enzymer								
51	Endo-1,4-beta-xylanase EC 3.2.1.8	Præparat af endo-1,4-betaxylanase EC 3.2.1.8 produceret af <i>Bacillus subtilis</i> (LMG S-15136) med en aktivitet på mindst: Endo-1,4-beta-xylanase: 100 IU (1)/g	Slagtesvin		10 IU		1. I brugsvejledningen for tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringstemperatur, holdbarhed og pelleteringsstabilitet 2. Anbefalet dosis pr. kg fuldfoder: Endo-1,4-beta-xylanase: 10 IU/kg 3. Anvendes i foderblandinger med højt indhold af arabinoxylaner, f.eks med indhold af hvede eller byg på mindst 40 %	1.2.2007

⁽¹⁾ 1 IU er den mængde enzym, der frigiver 1 mikromol reducerende sukker (xyloseækvivalenter) fra birkexylan pr. minut ved pH 4,5 og 30 °C.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 262/2003**af 12. februar 2003****om særforanstaltninger, for så vidt angår anvendelsen af forordning (EF) nr. 2179/2002 i svine-
kødssektoren**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3444/90 af 27. november 1990 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende støtte til privat oplagring af svinekød ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 3533/93 ⁽²⁾, særlig artikel 11, litra b), og

ud fra følgende betragtning:

En gennemgang af situationen viser, at der er risiko for, at den ordning med støtte til privat oplagring, der blev indført ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2179/2002 ⁽³⁾, anvendes i overdreven grad; det er derfor nødvendigt at suspendere anvendelsen af forordningen og at afvise de ansøgninger, der er til behandling —

Artikel 1

1. Anvendelsen af forordning (EF) nr. 2179/2002 suspenderes fra den 13. til den 19. februar 2003.
2. Ansøgningerne, der er indgivet fra den 7. til den 12. februar 2003, og for hvilke beslutning om godkendelse skulle have været truffet i løbet af perioden, afvises.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 13. februar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. februar 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 333 af 30.11.1990, s. 22.

⁽²⁾ EFT L 321 af 23.12.1993, s. 9.

⁽³⁾ EFT L 331 af 7.12.2002, s. 11.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 263/2003
af 12. februar 2003
om fastsættelse af eksportrestitutionerne for olivenolie

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1513/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Såfremt priserne i Fællesskabet ligger over verdensmarkedspriserne, kan forskellen mellem disse priser i henhold til artikel 3 i forordning nr. 136/66/EØF ved udførsel af olivenolie til tredjelande udlignes ved en restitution.
- (2) Bestemmelserne for fastsættelse og ydelse af eksportrestitutionerne ved olivenolie er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 616/72 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2962/77 ⁽⁴⁾.
- (3) I henhold til artikel 3, stk. 3, i forordning nr. 136/66/EØF skal restitutionen være den samme for hele Fællesskabet.
- (4) I henhold til artikel 3, stk. 4, i forordning nr. 136/66/EØF skal restitutionen fastsættes under hensyntagen til situationen og udviklingstendenserne for priserne på olivenolie og de disponible mængder på Fællesskabets marked og for priserne på olivenolie på verdensmarkedet. Såfremt situationen på verdensmarkedet imidlertid ikke gør det muligt at fastslå de gunstigste noteringer for olivenolie, kan der dog tages hensyn til prisen på dette marked for de vigtigste konkurrerende vegetabiliske olier og til den forskel, der i en repræsentativ periode konstateres mellem denne pris og prisen på olivenolie. Restitutionsbeløbet kan ikke overstige forskellen mellem prisen på olivenolie i Fællesskabet og på verdensmarkedet,

eventuelt justeret med omkostningerne ved at eksportere produktet til verdensmarkedet.

- (5) I medfør af artikel 3, stk. 3, tredje afsnit, litra b), i forordning nr. 136/66/EØF kan det bestemmes, at restitutionen fastsættes ved licitation. Licitationen vedrører restitutionsbeløbet og kan begrænses til visse modtagerlande, mængder, kvaliteter og præsentationer.
- (6) I henhold til artikel 3, stk. 3, andet afsnit, i forordning nr. 136/66/EØF kan restitutionen for olivenolie fastsættes på forskellige niveauer alt efter bestemmelsesstedet, når verdensmarkedssituationen eller de særlige krav på visse markeder gør det nødvendigt.
- (7) Restitutionen skal fastsættes mindst én gang om måneden. Hvis det er påkrævet, kan den ændres i mellemtiden.
- (8) Anvendelse af disse bestemmelser på den nuværende markedssituation for olivenolie og især på prisen for olivenolie inden for Fællesskabet og på markederne i tredjelande og i Grækenland fører til at fastsætte restitutionerne til de i bilaget angivne beløb.
- (9) Forvaltningskomitéen for Fedtstoffer har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel til tredjelande af de i artikel 1, stk. 2, litra c), i forordning nr. 136/66/EØF nævnte produkter fastsættes til de i bilaget angivne beløb.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 13. februar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. februar 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT 172 af 30.9.1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT L 201 af 26.7.2001, s. 4.

⁽³⁾ EFT L 78 af 31.3.1972, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 348 af 30.12.1977, s. 53.

BILAG

til Kommissionens forordning af 12. februar 2003 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for olivenolie

Produktkode	Destination	Måleenhed	Restitutionsbeløb
1509 10 90 9100	A00	EUR/100 kg	0,00
1509 10 90 9900	A00	EUR/100 kg	0,00
1509 90 00 9100	A00	EUR/100 kg	0,00
1509 90 00 9900	A00	EUR/100 kg	0,00
1510 00 90 9100	A00	EUR/100 kg	0,00
1510 00 90 9900	A00	EUR/100 kg	0,00

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 264/2003**af 12. februar 2003****om fastsættelse af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til protokol 4 om bomuld knyttet til akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1050/2001 ⁽¹⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1051/2001 af 22. maj 2001 om støtte til bomuldsproduktioner ⁽²⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 4 i forordning (EF) nr. 1051/2001 fastsættes der regelmæssigt en verdensmarkedspris for ikke-egreneret bomuld på grundlag af den konstaterede verdensmarkedspris for egreneret bomuld under hensyntagen til det historiske forhold mellem den fastlagte verdensmarkedspris for egreneret bomuld og den beregnede pris for ikke-egreneret bomuld. Dette historiske forhold er fastlagt i artikel 2, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1591/2001 af 2. august 2001 ⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1486/2002 ⁽⁴⁾ om gennemførelsesbestemmelser for støtteordningen for bomuld. Hvis verdensmarkedsprisen ikke kan fastsættes således, beregnes den på grundlag af den seneste fastsatte pris.
- (2) I henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. 1051/2001 fastsættes verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld for et produkt med visse egenskaber under

hensyntagen til de højeste af de udbud og noteringer på verdensmarkedet, der anses for at være repræsentative for markedets faktiske tendens. Ved denne fastsættelse tages der hensyn til et gennemsnit af udbuddene og noteringerne konstateret på en eller flere repræsentative europæiske børser for et produkt leveret cif en havn i Fællesskabet fra de forskellige leverandørlande, der anses for at være mest repræsentative for den internationale handel. Der er dog fastsat justeringer af disse kriterier ved fastsættelsen af verdensmarkedsprisen for egreneret bomuld af hensyn til forskelle, der er begrundet i det leverede produkts kvalitet eller udbuddenes og noteringernes art. Disse justeringer er fastsat i artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1591/2001.

- (3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier fører til fastsættelsen af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld på nedennævnte niveau —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld som omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1051/2001 fastsættes til 27,802 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 13. februar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. februar 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 148 af 1.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 148 af 1.6.2001, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 210 af 3.8.2001, s. 10.

⁽⁴⁾ EFT L 223 af 20.8.2002, s. 3.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2002/95/EF

af 27. januar 2003

om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽⁴⁾, på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 8. november 2002, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Indbyrdes afvigelser mellem medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om begrænsning af anvendelsen af farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr kan skabe handelshindringer og forvride konkurrencen i Fællesskabet og kan derved indvirke direkte på det indre markeds oprettelse og funktion. Det er derfor nødvendigt med en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning på dette område og at bidrage til beskyttelse af menneskers sundhed og miljørigtig nyttiggørelse og bortskaffelse af affald af elektrisk og elektronisk udstyr.
- (2) Det Europæiske Råd godkendte på mødet den 7., 8. og 9. december 2000 i Nice Rådets resolution af 4. december 2000 om forsigtighedsprincippet.
- (3) I Kommissionens meddelelse af 30. juli 1996 om revisionen af Fællesskabets strategi for affaldshåndtering understreges nødvendigheden af at mindske affaldets indhold af farlige stoffer, og de potentielle fordele ved EF-dækkende bestemmelser til begrænsning af indholdet af sådanne stoffer i produkter og produktionsprocesser påpeges.
- (4) I Rådets resolution af 25. januar 1988 om et handlingsprogram for Fællesskabet til nedbringelse af miljøforureningen med cadmium ⁽⁵⁾ opfordres Kommissionen til straks at fortsætte udviklingen af særlige foranstaltninger med henblik på et sådant program. Befolkningens sundhed skal også beskyttes, hvorfor der bør gennem-

føres en overordnet strategi, der navnlig begrænser anvendelsen af cadmium og fremmer forskning i substitutionsprodukter. Det understreges i resolutionen, at brugen af cadmium bør begrænses til de tilfælde, hvor der ikke findes egnede og sikrere alternativer.

- (5) De foreliggende data viser, at der er behov for foranstaltninger til indsamling, behandling, genvinding og bortskaffelse af affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) ⁽⁶⁾ med henblik på at mindske affaldshåndteringsproblemerne i forbindelse med de berørte tungmetaller og flammehæmmere. På trods af disse foranstaltninger vil store dele af WEEE fortsat blive bortskaffet ad de sædvanlige kanaler. Selv om WEEE indsamles særskilt og genvindes, kan dets indhold af kviksølv, cadmium, bly, chrom VI, PBB og PBDE alligevel ventes at indebære en risiko for sundhed og miljø.
- (6) Under hensyntagen til kravet om teknisk og økonomisk gennemførlighed er substitution af de nævnte stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr med sikre eller sikrere materialer det mest effektive middel til at sikre, at miljø- og sundhedsrisikoen ved disse stoffer mindskes mærkbart, således at det fastsatte beskyttelsesniveau i Fællesskabet kan nås. En begrænsning af anvendelsen af disse farlige stoffer vil sandsynligvis øge mulighederne for genvindingen af WEEE og gøre den økonomisk mere rentabel samt mindske den negative sundhedsbelastning for arbejdstagerne i genvindingsanlæg.
- (7) De stoffer, der er omhandlet i dette direktiv, er videnskabeligt veldokumenterede og evaluerede og har været genstand for diverse foranstaltninger på både fællesskabsplan og nationalt plan.
- (8) Foranstaltningerne i dette direktiv er, under hensyntagen til eksisterende internationale retningslinjer og rekommandationer, baseret på en vurdering af de foreliggende videnskabelige og tekniske data. De er nødvendige for at nå det fastsatte beskyttelsesniveau for menneskers og

⁽¹⁾ EFT C 365 E af 19.12.2000, s. 195, og EFT C 240 E af 28.8.2001, s. 303.

⁽²⁾ EFT C 116 af 20.4.2001, s. 38.

⁽³⁾ EFT C 148 af 18.5.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 15.5.2001 (EFT C 34 E af 7.2.2002, s. 109), Rådets fælles holdning af 4.12.2001 (EFT C 90 E af 16.4.2002, s. 12) og Europa-Parlamentets beslutning af 10.4.2002 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets afgørelse af 18.12.2002 og Rådets afgørelse af 16.12.2002.

⁽⁵⁾ EFT C 30 af 4.2.1988, s. 1.

⁽⁶⁾ Se side 24 i denne EUT.

dyrs sundhed og for miljøet i betragtning af de risici, som vil kunne opstå i Fællesskabet, hvis der ikke træffes sådanne foranstaltninger. Foranstaltningerne bør jævnligt tages op til revision og om nødvendigt tilpasses i overensstemmelse med de foreliggende tekniske og videnskabelige data.

- (9) Dette direktiv bør ikke berøre sikkerheds- og sundhedskrav i fællesskabslovgivningen eller Fællesskabets lovgivning om håndtering af affald, navnlig Rådets direktiv 91/157/EØF af 18. marts 1991 om batterier og akkumulatorer, der indeholder farlige stoffer ⁽¹⁾.
- (10) Der bør tages hensyn til den tekniske udvikling af elektrisk og elektronisk udstyr uden tungmetaller, PBDE og PBB. Så snart der foreligger videnskabelige data, bør det under hensyn til forsigtighedsprincippet undersøges, om det er muligt at forbyde andre farlige stoffer og substituere dem med mere miljøvenlige alternative stoffer, der sikrer forbrugerne mindst samme beskyttelsesniveau.
- (11) Substitutionskravet bør fraviges, hvis substitution ikke er mulig ud fra en videnskabelig eller teknisk synsvinkel, eller hvis den negative miljø- eller sundhedsmæssige belastning som følge af substitutionen må forventes at være større end fordelene herved for mennesker og miljø. Substitution af farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr (EEE) bør også foretages på en måde, der er forenelig med brugernes sundhed og sikkerhed.
- (12) Da genbrug, renovering og forlængelse af udstyrets levetid er positivt, er det vigtigt, at der er adgang til reservedele.
- (13) Kommissionen bør ved en udvalgsprocedure sørge for tilpasning til den videnskabelige og tekniske udvikling af undtagelserne fra kravene om udfasning af og forbud mod farlige stoffer.
- (14) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Formålet med dette direktiv er at foretage en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om begrænsning af anvendelsen af farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr og

at bidrage til beskyttelse af menneskers sundhed samt miljørigtig nyttiggørelse og bortskaffelse af affald af elektrisk og elektronisk udstyr.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på elektrisk og elektronisk udstyr, der henhører under kategorierne 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 og 10 i bilag I A til direktiv 2002/96/EF (WEEE), samt på elektriske pærer og lysarmaturer i husholdninger, jf. dog artikel 6.
2. Dette direktiv berører ikke sikkerheds- og sundhedskrav i fællesskabslovgivningen eller kravene i Fællesskabets særlovgivning om affaldshåndtering.
3. Dette direktiv finder ikke anvendelse på reservedele til reparation af udstyr eller på genbrug af elektrisk og elektronisk udstyr, som markedsføres før den 1. juli 2006.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »elektrisk og elektronisk udstyr« eller »EEE«: udstyr, som er afhængigt af elektrisk strøm eller elektromagnetiske felter for at kunne fungere, og udstyr til produktion, transmission og måling af elektriske strømme og elektromagnetiske felter, som henhører under kategorierne i bilag I A til direktiv 2002/96/EF (WEEE), og som er bestemt til brug ved en spænding på højst 1 000 volt for vekselstrøms vedkommende og 1 500 volt for jævnstrøms vedkommende
- b) »producent«: enhver, som, uanset hvilken salgsmetode der anvendes, herunder fjernkommunikation i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF af 20. maj 1997 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg ⁽³⁾,
 - i) fremstiller og forhandler elektrisk og elektronisk udstyr under eget varemærke
 - ii) under eget varemærke videreforsandler udstyr fremstillet af andre leverandører, idet en videreforsandler dog ikke betragtes som producent, hvis producentens varemærke er angivet på udstyret, jf. nr. i), eller
 - iii) erhvervsmæssigt importerer eller eksporterer elektrisk og elektronisk udstyr til en medlemsstat.

Den, der udelukkende bidrager med finansiering eller handler i henhold til en finansieringsordning, anses ikke for producent, medmindre han optræder som producent i den i nr. i)-iii) anførte betydning.

⁽¹⁾ EFT L 78 af 26.3.1991, s. 38. Ændret ved Kommissionens direktiv 98/101/EF (EFT L 1 af 5.1.1999, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ EFT L 144 af 4.6.1997, s. 19. Ændret ved direktiv 2002/65/EF (EFT L 271 af 9.10.2002, s. 16).

Artikel 4

Forebyggelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at nyt elektrisk og elektronisk udstyr, der markedsføres fra den 1. juli 2006, ikke indeholder bly, kviksølv, cadmium, hexavalent chrom, polybromerede biphenyler (PBB) eller polybromerede diphenylethere (PBDE). Nationale foranstaltninger, der begrænser eller forbyder anvendelse af disse stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr, som blev vedtaget i overensstemmelse med Fællesskabets lovgivning inden vedtagelsen af dette direktiv, kan opretholdes indtil den 1. juli 2006.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på de anvendelser, der er opført i bilaget.

3. Så snart der foreligger videnskabelige data, og i henhold til de principper om kemikaliepolitik, der er opstillet i sjette miljøhandlingsprogram, tager Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af et forslag fra Kommissionen stilling til, om der skal indføres forbud mod andre farlige stoffer, og om de skal substitueres med mere miljøvenlige alternative stoffer, der sikrer forbrugerne mindst det samme beskyttelsesniveau.

Artikel 5

Tilpasning til den videnskabelige og tekniske udvikling

1. Efter proceduren i artikel 7, stk. 2, vedtages ændringer, som er nødvendige for at tilpasse bilaget til den videnskabelige og tekniske udvikling med henblik på nedenstående formål:

- a) efter behov at opstille de maksimale koncentrationsværdier, op til hvilke forekomsten af de i artikel 4, stk. 1, nævnte stoffer i bestemte materialer og komponenter i elektrisk og elektronisk udstyr kan tolereres
- b) at undtage materialer og komponenter i elektrisk og elektronisk udstyr fra bestemmelserne i artikel 4, stk. 1, hvis det ikke er teknisk eller videnskabeligt gennemførligt at eliminere eller substituere dem ved hjælp af designændringer eller materialer og komponenter, der ikke kræver anvendelse af de i samme stykke nævnte materialer eller stoffer, eller hvis den negative miljø-, sundheds- og/eller forbrugerbeskyttelsesmæssige belastning som følge af substitutionen er større end de mulige miljø-, sundheds- og/eller forbrugerbeskyttelsesmæssige fordele herved
- c) at tage hver enkelt undtagelse i bilaget op til overvejelse mindst hvert fjerde år eller fire år efter, at et element er tilføjet på listen, med henblik på at overveje at udelade materialer og komponenter i elektrisk og elektronisk udstyr fra bilaget, hvis det er teknisk eller videnskabeligt muligt at eliminere eller substituere dem ved hjælp af designændringer eller materialer og komponenter, der ikke kræver anvendelse

af de i artikel 4, stk. 1, nævnte materialer eller stoffer, forudsat at den negative miljø-, sundheds- og/eller forbrugerbeskyttelsesmæssige belastning som følge af substitutionen ikke er større end de mulige miljø-, sundheds- og/eller forbrugerbeskyttelsesmæssige fordele herved.

2. Kommissionen hører bl.a. producenterne af elektrisk og elektronisk udstyr, genvindingsvirksomheder, behandlingsvirksomheder, miljøorganisationer og arbejdstager- og forbruger-sammenslutninger, inden den ændrer bilaget efter den i stk. 1 omhandlede procedure. Bemærkninger sendes til det udvalg, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1. Kommissionen redegør for de oplysninger, den modtager.

Artikel 6

Revision

Kommissionen tager inden den 13. februar 2005 foranstaltningerne i dette direktiv op til revision for, om nødvendigt, at tage hensyn til nye videnskabelige data.

Kommissionen skal navnlig inden denne dato fremsætte forslag om, at udstyr, der henhører under kategori 8 og 9 i bilag I A til direktiv 2002/96/EF (WEEE), medtages under dette direktivs anvendelsesområde.

Kommissionen undersøger også behovet for at foretage tilpasninger i de i artikel 4, stk. 1, nævnte stoffer på grundlag af videnskabelige kendsgerninger og under hensyn til forsigtighedsprincippet og forelægger om nødvendigt Europa-Parlamentet og Rådet forslag til sådanne tilpasninger.

Ved revisionen tages særlig hensyn til indvirkningen på miljøet og menneskers sundhed af andre farlige stoffer og materialer i elektrisk og elektronisk udstyr. Kommissionen undersøger muligheden for at substituere sådanne stoffer og materialer og forelægger i givet fald Europa-Parlamentet og Rådet forslag om at skærpe bestemmelserne i artikel 4.

Artikel 7

Udvalg

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 18 i Rådets direktiv 75/442/EØF ⁽¹⁾.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

⁽¹⁾ EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39.

*Artikel 8***Sanktioner**

Medlemsstaterne fastsætter sanktioner for overtrædelser af de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have en afskrækkende virkning.

*Artikel 9***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 13. august 2004. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de love og administrative bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 10***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 11***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. januar 2003.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

G. DRYG

Formand

BILAG

Anvendelser af bly, kviksølv, cadmium og hexavalent chrom, som er undtaget fra kravene i artikel 4, stk. 1

1. Kviksølv i kompakt-lysstoflamper, højst 5 mg pr. lampe.
2. Kviksølv i lysstofrør til almindelige formål, der højst indeholder
 - halogenfosfat 10 mg
 - trifosfat med normal levetid 5 mg
 - trifosfat med lang levetid 8 mg.
3. Kviksølv i lysstofrør til særlige formål.
4. Kviksølv i andre lamper, der ikke udtrykkeligt er nævnt i dette bilag.
5. Bly i glasset til billedrør, elektroniske komponenter og lysstofrør.
6. Bly som legeringselement i stål med op til 0,35 vægtprocent bly, i aluminium med op til 0,4 vægtprocent bly og som kobberlegering med op til 4 vægtprocent bly.
7. — Bly i loddemateriale med højt smeltepunkt (dvs. tin-bly-loddelegeringer med over 85 vægtprocent bly)
 - Bly i loddemateriale til servere, lagringssystemer og array-lagringssystemer (undtagelse indtil 2010)
 - Bly i loddemateriale til netinfrastrukturudstyr til kobling, signalering, transmission og netkontrol til telekommunikation
 - Bly i elektroniske keramikkomponenter (f.eks. piezoelektriske komponenter).
8. Overfladebehandling med cadmium undtagen anvendelser, der er forbudt i henhold til direktiv 91/338/EØF ⁽¹⁾ om ændring af direktiv 76/769/EØF ⁽²⁾ om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater.
9. Hexavalent chrom til korrosionsbeskyttelse af kulstofstål-kølesystemet i absorptionskøleskabe.
10. Kommissionen foretager efter proceduren i artikel 7, stk. 2, først og fremmest en evaluering af anvendelser af
 - deca-BDE
 - kviksølv i lysstofrør til særlige formål
 - bly i loddemateriale til servere, lagringssystemer og array-lagringssystemer, netinfrastrukturudstyr til kobling, signalering, transmission og netkontrol til telekommunikation (med henblik på at fastsætte en specifik tidsgrænse for denne undtagelse) og
 - elektriske pærerfor snarest muligt at fastslå, om reguleringen af disse anvendelser skal ændres.

⁽¹⁾ EFT L 186 af 12.7.1991, s. 59.⁽²⁾ EFT L 262 af 27.9.1976, s. 201.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2002/96/EF
af 27. januar 2003
om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽⁴⁾, på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 8. november 2002, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Formålene med Fællesskabets miljøpolitik er navnlig bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, beskyttelse af menneskers sundhed og en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne. Denne politik bygger på forsigtighedsprincippet, princippet om forebyggende indsats, princippet om indgreb over for miljøskader fortrinsvis ved kilden og princippet om, at forureneren betaler.
- (2) I Fællesskabets program for politik og handling i forbindelse med miljøet og bæredygtig udvikling (femte miljøhandlingsprogram) ⁽⁵⁾ hedder det, at opnåelse af en bæredygtig udvikling kræver gennemgribende ændringer i de nuværende udviklings-, produktions-, forbrugs- og adfærdsmønstre, og der slås bl.a. til lyd for mindske af unødvendigt forbrug af naturressourcer og forebyggelse af forurening. Det anfører affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) som et af målområderne for anvendelse af principperne om forebyggelse, nyttiggørelse og sikker bortskaffelse af affald.
- (3) I Kommissionens meddelelse af 30. juli 1996 om revision af Fællesskabets affaldsstrategi hedder det, at hvis det ikke kan undgås, at der opstår affald, skal dette genbruges eller nyttiggøres i form af materiale-genvinding eller energiudnyttelse.

(4) I sin resolution af 24. februar 1997 om en EF-strategi for affaldshåndtering ⁽⁶⁾ understregede Rådet behovet for at fremme nyttiggørelse af affald med henblik på at mindske mængderne af affald til bortskaffelse og spare på naturressourcerne, navnlig gennem genbrug, genanvendelse, kompostering og udnyttelse af energi fra affald, og det erkendte, at der ved valg af løsningsmuligheder i hvert enkelt tilfælde skal tages hensyn til de miljømæssige og økonomiske virkninger, men at genbrug og nyttiggørelse generelt bør foretrækkes, når dette er bedst for miljøet, indtil der er sket videnskabelige og tekniske fremskridt på området, og indtil livscyklusanalyser er blevet videreudviklet. Rådet opfordrede ligeledes Kommissionen til snarest muligt at sørge for passende opfølgning af projekterne under programmet for prioriterede affaldsstrømme, herunder WEEE.

(5) Europa-Parlamentet anmodede i sin beslutning af 14. november 1996 ⁽⁷⁾ Kommissionen om at fremsætte forslag til direktiver om en række prioriterede affaldsstrømme, herunder affald af elektriske og elektroniske produkter, og at basere disse forslag på princippet om producentansvar. Europa-Parlamentet anmoder i samme beslutning Rådet og Kommissionen om at fremsætte forslag om nedbringelse af mængden af affald.

(6) I Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald ⁽⁸⁾ hedder det, at der med henblik på regulering af håndteringen af visse kategorier af affald i særdirektiver kan fastsættes særbestemmelser eller bestemmelser til supplerende af bestemmelserne i direktiv 75/442/EØF.

(7) Mængden af WEEE, der dannes i Fællesskabet, vokser hurtigt. Indholdet af farlige komponenter i elektrisk og elektronisk udstyr skaber problemer i forbindelse med affaldshåndtering, og WEEE genvindes ikke i tilstrækkeligt omfang.

(8) Målet om at forbedre håndteringen af WEEE kan ikke opfyldes effektivt, hvis medlemsstaterne handler hver for sig. Navnlig kan forskellige holdninger i medlemsstaterne til princippet om producentansvar medføre betydelige skævheder i den økonomiske byrde for erhvervslivets aktører. Forskellige foranstaltninger til håndtering af WEEE i de forskellige medlemsstater er en hæmsko for en effektiv genvindingspolitik. På den baggrund bør der fastlægges væsentlige kriterier på fællesskabsplan.

⁽¹⁾ EFT C 365 E af 19.12.2000, s. 184, og EFT C 240 E af 28.8.2001, s. 298.

⁽²⁾ EFT C 116 af 20.4.2001, s. 38.

⁽³⁾ EFT C 148 af 18.5.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 15.5.2001 (EFT C 34 E af 7.2.2002, s. 115), Rådets fælles holdning af 4.12.2001 (EFT C 110 E af 7.5.2002, s. 1) og Europa-Parlamentets beslutning af 10.4.2002 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets afgørelse af 18.12.2002 og Rådets afgørelse af 16.12.2002.

⁽⁵⁾ EFT C 138 af 17.5.1993, s. 5.

⁽⁶⁾ EFT C 76 af 11.3.1997, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT C 362 af 2.12.1996, s. 241.

⁽⁸⁾ EFT L 194 af 25.7.1975, s. 47. Senest ændret ved Kommissionens beslutning 96/350/EF (EFT L 135 af 6.6.1996, s. 32).

- (9) Bestemmelserne i dette direktiv bør gælde for produkter og producenter, uanset hvilken salgsmetode der anvendes, også når der er tale om fjernsalg og e-handel. I den forbindelse bør producenternes og distributørernes forpligtelser ved fjernsalg og e-handel så vidt muligt udformes og håndhæves på samme måde for at undgå, at andre distributionskanaler skal dække omkostningerne ved dette direktivs bestemmelser, når det drejer sig om WEEE, hvor udstyret blev solgt via fjernsalg eller e-handel.
- (10) Dette direktiv bør omfatte alt elektrisk og elektronisk udstyr, der anvendes af forbrugerne, og elektrisk og elektronisk udstyr til erhvervmæssig brug. Dette direktiv bør ikke berøre sikkerheds- og sundhedskrav i fællesskabslovgivningen til beskyttelse af aktører, der kommer i kontakt med WEEE, eller Fællesskabets særlovgivning om affaldshåndtering, navnlig Rådets direktiv 91/157/EØF af 18. marts 1991 om batterier og akkumulatorer, der indeholder farlige stoffer⁽¹⁾.
- (11) Direktiv 91/157/EØF bør revideres hurtigst muligt, navnlig på grundlag af nærværende direktiv.
- (12) Indførelsen af producentansvar i dette direktiv er et af midlerne til at tilskynde til konstruktion og produktion af elektrisk og elektronisk udstyr, som tager fuldstændig hensyn til og letter reparation, mulig opgradering, genbrug, adskillelse og genvinding.
- (13) Med henblik på at garantere distributørpersonalets sikkerhed og sundhed i forbindelse med tilbagetagning og håndtering af WEEE bør medlemsstaterne på grundlag af deres egne og Fællesskabets sundheds- og sikkerhedsbestemmelser fastlægge de omstændigheder, hvorunder en distributør kan nægte tilbagetagning.
- (14) Medlemsstaterne bør fremme udformning og produktion af elektrisk og elektronisk udstyr, som tager hensyn til og letter bortskaffelse og nyttiggørelse, særlig genbrug og genvinding af WEEE, samt dele og materialer af produkterne. Producenterne bør ikke ved hjælp af specifikke konstruktioner eller fremstillingsprocesser hindre genbrug af WEEE, medmindre sådanne specifikke konstruktioner eller fremstillingsprocesser frembyder altovervejende fordele f.eks. med hensyn til miljøbeskyttelse og/eller sikkerhedskrav.
- (15) Særsomt indsamling af WEEE er en forudsætning for at sikre, at sådant affald underkastes særlig behandling og genvindes, og at det fastsatte beskyttelsesniveau for menneskers sundhed og for miljøet i Fællesskabet kan nås. Forbrugerne må bidrage aktivt til denne indsamling og bør tilskyndes til at returnere WEEE. I dette øjemed bør der oprettes hensigtsmæssige anlæg til returnering af WEEE, herunder offentlige indsamlingssteder, hvor private husholdninger i det mindste kan returnere deres affald gratis.
- (16) Med henblik på at nå det fastsatte beskyttelsesniveau og de harmoniserede miljømålsætninger i EF bør medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger til at minimere bortskaffelse af WEEE sammen med usorteret husholdningsaffald og nå et højt niveau for særsomt indsamling af WEEE. For at sikre, at medlemsstaterne bestræber sig på at indføre effektive indsamlingsordninger, bør de pålægges at nå et højt niveau for indsamling af WEEE fra private husholdninger.
- (17) WEEE skal underkastes særlig behandling, så det undgås, at forurenende stoffer spredes til det genvundne materiale eller til affaldsstrømmen. Det er det mest effektive middel til at sikre, at det fastsatte beskyttelsesniveau for Fællesskabets miljø kan nås. Enhver virksomhed eller ethvert foretagende, der foretager genvinding og udfører behandlingsprocesser, bør opfylde minimumsstandards, så behandlingen af WEEE ikke belaster miljøet. De bedste til rådighed stående behandlings-, nyttiggørelses- og genvindingsteknikker bør udnyttes under forudsætning af, at de sikrer menneskers sundhed og et højt miljøbeskyttelsesniveau. De bedste til rådighed stående behandlings-, nyttiggørelses- og genvindingsteknikker kan defineres nærmere i overensstemmelse med procedurerne i direktiv 96/61/EF.
- (18) Genbrug af WEEE og dets komponenter, delkomponenter og hjælpematerialer bør i givet fald prioriteres. Hvor genbrug ikke er at foretrække, bør alt WEEE, der er indsamlet særsomt, sendes til nyttiggørelse med det formål at nå et højt niveau for genvinding og nyttiggørelse. Producenterne bør desuden tilskyndes til at integrere genvundne materialer i nyt udstyr.
- (19) Der skal opstilles grundlæggende principper for finansiering af håndteringen af WEEE på fællesskabsplan, og finansieringsordninger skal bidrage til, at der opnås høje indsamlingsprocenter, og til, at princippet om producentansvar efterleves.
- (20) Brugere af elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger bør have mulighed for i det mindste at returnere WEEE gratis. Det er derfor producenterne, der bør finansiere indsamlingen fra indsamlingsstederne samt behandlingen, nyttiggørelsen og bortskaffelsen af WEEE. For at fordelene ved producentansvarskonceptet kan udnyttes bedst muligt, bør hver enkelt producent være ansvarlig for at finansiere behandlingen af affald fra producentens egne produkter. Den enkelte producent bør kunne vælge at opfylde denne forpligtelse enten individuelt eller ved at deltage i en kollektiv ordning. Hver enkelt producent bør i forbindelse med markedsføring af et produkt stille en finansiell garanti for at

⁽¹⁾ EFT L 78 af 26.3.1991, s. 38. Ændret ved Kommissionens direktiv 98/101/EF (EFT L 1 af 5.1.1999, s. 1).

forhindre, at omkostningerne ved håndtering af WEEE fra »forældreløse« produkter påhviler samfundet eller de øvrige producenter. Ansvar for at finansiere håndteringen af historisk affald bør deles af alle producenter i form af kollektive finansieringsordninger, hvortil alle producenter, der findes på markedet på det tidspunkt, omkostningerne opstår, bidrager forholdsmæssigt. Kollektive finansieringsordninger bør ikke medføre, at niche- og småproducenter og -importører og nyttilkomne på markedet udelukkes. I en overgangsperiode bør der gives producenterne mulighed for på frivillig basis ved salg af nye produkter at gøre køberne opmærksomme på omkostningerne ved indsamling, behandling og miljørigtig bortskaffelse af historisk affald. Producenter, der gør brug af denne ordning, bør sikre, at de angivne omkostninger ikke overstiger de faktiske omkostninger.

(21) For at sikre en effektiv indsamling af WEEE skal brugerne oplyses om kravet om, at WEEE ikke må bortskaffes sammen med usorteret husholdningsaffald, og at alt WEEE skal indsamles særskilt, samt om indsamlingsordningerne og om den rolle, de selv spiller for håndteringen af WEEE. Dette indebærer hensigtsmæssig mærkning af elektrisk og elektronisk udstyr, som vil kunne ende i skraldeposer eller tilsvarende midler til kommunal affaldsindsamling.

(22) For at lette håndteringen og især behandlingen samt nyttiggørelsen/genvindingen af WEEE er det vigtigt, at producenterne giver oplysninger om identifikation af komponenter og materialer.

(23) Medlemsstaterne bør sikre, at infrastruktur til inspektioner og overvågning gør det muligt at kontrollere, at dette direktiv gennemføres korrekt, under hensyntagen bl.a. til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2001/331/EF af 4. april 2001 om mindstekrav for miljøinspektioner i medlemsstaterne ⁽¹⁾.

(24) For at kunne overvåge virkeliggørelsen af dette direktivs målsætninger er det nødvendigt med oplysninger om vægten eller, hvis dette ikke er muligt, antallet af elektriske og elektroniske produkter, der markedsføres i EF, og om opnåede resultater af indsamling, genbrug (herunder så vidt muligt genbrug af komplette apparater), nyttiggørelse/genvinding og eksport af WEEE indsamlet i overensstemmelse med dette direktiv.

(25) Medlemsstaterne kan vælge at gennemføre visse af dette direktivs bestemmelser ved aftaler mellem de kompetente myndigheder og de berørte økonomiske sektorer forudsat at særlige krav opfyldes.

(26) Kommissionen bør ved en udvalgsprocedure sørge for tilpasning til den videnskabelige og tekniske udvikling af visse af direktivets bestemmelser, listen over produkter som henhører under kategorierne i bilag I A, den selektive behandling af WEEE-materialer og -komponenter, de tekniske krav til oplagring og behandling af WEEE og piktogrammet til mærkning af elektrisk og elektronisk udstyr.

(27) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Dette direktiv fastsætter foranstaltninger, der i første række tager sigte på at forebygge frembringelse af affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) og desuden tilsigter genbrug, genvinding og andre former for nyttiggørelse af dette affald, så der skal bortskaffes mindre affald. Det sigter også mod bedre miljøpræstationer hos alle aktører, der er involveret i elektrisk og elektronisk udstyrs livscyklus, f.eks. producenter, distributører og forbrugere, og især de aktører, som er direkte involveret i behandlingen af affald af elektrisk og elektronisk udstyr.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på elektrisk og elektronisk udstyr, der henhører under kategorierne i bilag I A, medmindre det pågældende udstyr indgår i en anden type udstyr, som ikke er omfattet af dette direktiv. Bilag I B indeholder en liste over produkter, som henhører under kategorierne i bilag I A.

2. Dette direktiv berører ikke sikkerheds- og sundhedskrav i fællesskabslovgivningen eller kravene i Fællesskabets særlovgivning om affaldshåndtering.

3. Udstyr, som har tilknytning til beskyttelse af medlemsstaternes væsentlige sikkerhedsinteresser, våben, ammunition og krigsmateriel, er ikke omfattet af dette direktiv. Dette gælder dog ikke produkter, som ikke er fremstillet til specifikt militære formål.

⁽¹⁾ EFT L 118 af 27.4.2001, s. 41.

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »elektrisk og elektronisk udstyr eller EEE«: udstyr, som er afhængigt af elektrisk strøm eller elektromagnetiske felter for at kunne fungere, og udstyr til produktion, transmission og måling af elektriske strømme og elektromagnetiske felter, som henhører under kategorierne i bilag I A, og som er bestemt til brug ved en spænding på højst 1 000 volt for vekselstrøms vedkommende og 1 500 volt for jævnstrøms vedkommende
- b) »affald af elektrisk og elektronisk udstyr« eller »WEEE«: elektrisk eller elektronisk udstyr, der i henhold til artikel 1, litra a), i direktiv 75/442/EØF er affald, herunder alle komponenter, delkomponenter og hjælpematerialer, som indgår i produktet på bortskaffelsestidspunktet
- c) »forebyggelse«: foranstaltninger, der sigter på at mindske mængden og den miljøskadelige virkning af WEEE samt materialer og stoffer heri
- d) »genbrug«: enhver proces, hvorved WEEE eller komponenter herfra fortsat anvendes til samme formål, som de blev fremstillet til, og som returneres til indsamlingssteder, distributører, genvindingsvirksomheder eller fabrikanten
- e) »genvinding«: oparbejdning i en produktionsproces af affaldsmaterialer til deres oprindelige formål eller andre formål bortset fra energiudnyttelse, hvorved menes anvendelse af brændbart affald som et middel til energifremstilling gennem direkte forbrænding med eller uden andet affald, men med udnyttelse af varmen
- f) »nyttiggørelse«: en af de anvendelige processer, der er omhandlet i bilag II B til direktiv 75/442/EØF
- g) »bortskaffelse«: en af de anvendelige processer, der er omhandlet i bilag II A til direktiv 75/442/EØF
- h) »behandling«: enhver aktivitet, der finder sted, efter at WEEE er afleveret til et anlæg med henblik på rensning, adskillelse, neddeling, nyttiggørelse eller forberedelse til bortskaffelse, samt enhver anden proces til nyttiggørelse og/eller bortskaffelse af WEEE
- i) »producent«: enhver, som uanset hvilken salgsmetode der anvendes, herunder fjernkommunikation i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF af 20. maj 1997 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg ⁽¹⁾:
 - i) fremstiller og forhandler elektrisk og elektronisk udstyr under eget varemærke

ii) under eget varemærke videreforhandler udstyr fremstillet af andre leverandører, idet en videreforhandler dog ikke betragtes som producent, hvis producentens varemærke er angivet på udstyret, jf. nr. i), eller

iii) erhvervsmæssigt importerer eller eksporterer elektrisk og elektronisk udstyr til en medlemsstat.

Den, der udelukkende bidrager med finansiering eller handler i henhold til en finansieringsordning, anses ikke for producent, medmindre han optræder som producent i den i underafsnit i)-iii) anførte betydning

- j) »distributør«: enhver, som i kommercielt øjemed leverer elektrisk eller elektronisk udstyr til den part, som skal bruge det
- k) »affald af WEEE fra private husholdninger«: affald af WEEE fra private husholdninger og fra handel, industri, institutioner og andre kilder, som på grund af dets art og mængde kan sidestilles med WEEE fra private husholdninger
- l) »farligt stof eller præparat«: ethvert stof eller præparat, som anses for farligt i henhold til Rådets direktiv 67/548/EØF ⁽²⁾ eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/45/EF ⁽³⁾
- m) »finansieringsaftale«: enhver aftale eller ordning om lån, leasing, leje eller salg på afbetaling vedrørende udstyr, uanset om det i den pågældende aftale eller ordning eller enhver tillægsaftale eller tillægsordning hertil bestemmes, at ejendomsretten til det pågældende udstyr vil eller kan blive overdraget.

Artikel 4

Produktdesign

Medlemsstaterne fremmer udformning og produktion af elektrisk og elektronisk udstyr, hvor der tages hensyn til og som letter bortskaffelse og nyttiggørelse, særlig genbrug og genvinding af WEEE, samt dele og materialer herfra. I denne sammenhæng træffer medlemsstaterne passende foranstaltninger, således at producenterne ikke ved hjælp af specifikke konstruktioner eller fremstillingsprocesser hindrer genbrug af WEEE, medmindre sådanne specifikke konstruktioner eller fremstillingsprocesser frembyder altovervejende fordele f.eks. med hensyn til miljøbeskyttelse og/eller sikkerhedskrav.

Artikel 5

Særskilt indsamling

1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at minimere bortskaffelse af WEEE sammen med usorteret husholdningsaffald og til at opnå et højt niveau for særskilt indsamling af WEEE.

⁽²⁾ EFT 196 af 16.8.1967, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2001/59/EF (EFT L 225 af 21.8.2001, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 200 af 30.7.1999, s. 1. Ændret ved Kommissionens direktiv 2001/60/EF (EFT L 226 af 22.8.2001, s. 5).

⁽¹⁾ EFT L 144 af 4.6.1997, s. 19.

2. For så vidt angår WEEE fra private husholdninger sikrer medlemsstaterne senest den 13. august 2005, at

- a) der er etableret ordninger, hvorved de sidste indehavere og distributørerne som minimum kan returnere sådant affald gratis. Medlemsstaterne sikrer, at der i nødvendigt omfang findes let tilgængelige indsamlingssteder, navnlig under hensyn til befolkningstætheden
- b) distributørerne er pålagt ansvar for ved levering af nyt udstyr at sikre, at sådant affald som minimum gratis kan returneres til distributøren på et et-til-et-grundlag, for så vidt som udstyret er af tilsvarende art og har udfyldt samme funktioner som det leverede udstyr. Medlemsstaterne kan fravige denne bestemmelse, forudsat det sikres, at det ikke derved bliver vanskeligere for den sidste indehaver at returnere WEEE, og at disse ordninger er gratis for den sidste indehaver. Medlemsstater, der gør brug af denne bestemmelse, underretter Kommissionen herom
- c) det, uden at det berører litra a) og b), er tilladt producenterne at oprette og administrere individuelle og/eller kollektive tilbagetagelsesordninger for WEEE fra private husholdninger, forudsat at disse ordninger er i tråd med målsætningerne i dette direktiv
- d) WEEE, der indebærer en sundheds- eller sikkerhedsrisiko for personalet på grund af kontaminering, på grundlag af nationale og Fællesskabets sundheds- og sikkerhedsbestemmelser kan afvises på returneringsstederne, jf. litra a) og b). Medlemsstaterne indfører særlige ordninger for sådant WEEE.

Medlemsstaterne kan indføre bestemmelser om særlige ordninger for returnering af WEEE, jf. litra a) og b), hvis udstyret ikke indeholder de væsentlige komponenter, eller hvis udstyret indeholder andet affald end WEEE.

3. For så vidt angår WEEE fra andre indehavere end private husholdninger sikrer medlemsstaterne, uden at det berører artikel 9, at producenterne eller tredjemand, der handler på deres vegne, sørger for indsamling af sådant affald.

4. Medlemsstaterne sikrer, at alt WEEE, der er indsamlet i henhold til stk. 1, 2 og 3 transporteres til behandlingsvirksomheder, der er godkendt i henhold til artikel 6, medmindre udstyret genbruges i komplet stand. Medlemsstaterne sikrer, at den påtænkte genbrug ikke fører til omgåelse af dette direktiv, især artikel 6 og 7. Indsamling og transport af særskilt indsamlet WEEE skal ske på en måde, der optimerer genbrug og genvinding af sådanne komponenter eller komplette udstyr, som kan genbruges eller genvindes.

5. Uden at det berører stk. 1, sikrer medlemsstaterne, at der senest den 31. december 2006 nås et niveau for særskilt indsamling af WEEE fra private husholdninger på mindst fire kg pr. indbygger pr. år.

Senest den 31. december 2008 opstiller Europa-Parlamentet og Rådet på forslag af Kommissionen og under hensyn til de tekniske og økonomiske erfaringer i medlemsstaterne et nyt bindende måltal. Dette kan tage form af en procentdel af den mængde elektrisk og elektronisk udstyr, der er solgt til private husholdninger i de foregående år.

Artikel 6

Behandling

1. Medlemsstaterne sikrer, at producenterne eller tredjemand, der handler på deres vegne, under iagttagelse af fællesskabslovgivningen og under anvendelse af de bedste til rådighed værende behandlings-, nyttiggørelses- og genvindingsteknikker etablerer ordninger til behandling af WEEE. Ordningerne kan af producenterne etableres individuelt og/eller kollektivt. For at overholde kravene i artikel 4 i direktiv 75/442/EØF skal denne behandling mindst omfatte udtagning af alle væsker og selektiv behandling i overensstemmelse med bilag II til nærværende direktiv.

Anden behandlingsteknologi, der mindst sikrer samme beskyttelsesniveau for menneskers sundhed og miljøet, kan indføres i bilag II efter proceduren i artikel 14, stk. 2.

Med henblik på miljøbeskyttelse kan medlemsstaterne fastsætte minimumskvalitetsstandarder for behandlingen af indsamlet WEEE. Medlemsstater, der vælger sådanne kvalitetsstandarder, underretter Kommissionen, som offentliggør disse standarder.

2. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder og foretagender, der udfører behandlingsprocesser, indhenter tilladelse fra de kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 9 og 10 i direktiv 75/442/EØF.

Fritagelse fra kravet om tilladelse i henhold til artikel 11, stk. 1, litra b), i direktiv 75/442/EØF, kan gives med hensyn til processer til nyttiggørelse af WEEE, såfremt de kompetente myndigheder foretager en inspektion inden registreringen, for at sikre overholdelse af artikel 4 i direktiv 75/442/EØF.

Ved inspektionen kontrolleres:

- a) type og mængder af det affald, der skal behandles
- b) de generelle tekniske krav, der skal opfyldes
- c) de sikkerhedsforholdsregler, der skal træffes.

Inspektion foretages mindst en gang om året, og medlemsstaterne meddeler Kommissionen resultatet.

3. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder og foretagender, der udfører behandlingsprocesser, oplager og behandler WEEE i overensstemmelse med de tekniske krav i bilag III.

4. Medlemsstaterne sikrer, at den i stk. 2 omhandlede tilladelse eller registrering omfatter alle nødvendige betingelser for at opfylde kravene i stk. 1 og 3 samt nå de nyttiggørelsesmål, der er fastsat i artikel 7.

5. Behandling af WEEE kan også finde sted uden for den pågældende medlemsstat eller EF, forudsat at transporten heraf finder sted i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾.

WEEE, der eksporteres til tredjelande i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 og (EF) nr. 1420/1999 af 29. april 1999 om fælles regler og procedurer for forsendelser af visse typer affald til en række lande, der ikke er medlemmer af OECD ⁽²⁾, og Kommissionens forordning (EF) nr. 1547/1999 af 12. juli 1999 om fastlæggelse af de i Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 omhandlede kontrolprocedurer for så vidt angår overførsel af visse typer affald til visse lande, for hvilke OECD-Rådets beslutning K(92) 39 endelig udg. ikke finder anvendelse ⁽³⁾, regnes kun med ved konstateringen af, at de i dette direktivs artikel 7, stk. 1 og 2, fastsatte krav og mål er opfyldt, hvis eksportøren kan forelægge bevis for, at nyttiggørelses-, genbrugs- og/eller genvindingsprocessen fandt sted under omstændigheder, der svarer til kravene i dette direktiv.

6. Medlemsstaterne tilskynder virksomheder og foretagender, der udfører behandlingsprocesser, til at indføre certificerede miljøledelsessystemer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 761/2001 af 19. marts 2001 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision ⁽⁴⁾.

Artikel 7

Nyttiggørelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at producenterne eller tredjemand, der handler på deres vegne, enten individuelt eller kollektivt under iagttagelse af fællesskabslovgivningen etablerer ordninger til nyttiggørelse af WEEE, der er indsamlet særskilt i henhold til artikel 5. Medlemsstaterne prioriterer genbrug af komplette apparater. Indtil den i stk. 4 omhandlede dato tages sådanne apparater ikke i betragtning ved beregningen af de mål, der er fastsat i stk. 2.

2. Med hensyn til WEEE, der er sendt til behandling i henhold til artikel 6, sørger medlemsstaterne for, at producenterne senest den 31. december 2006 opfylder følgende mål:

- a) For WEEE, der henhører under kategori 1 og 10 i bilag I A
- fastsættes nyttiggørelsesniveauet til mindst 80 % af gennemsnitsvægten pr. apparat, og

⁽¹⁾ EFT L 30 af 6.2.1993, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2557/2001 (EFT L 349 af 31.12.2001, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 166 af 1.7.1999, s. 6. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2243/2001 (EFT L 303 af 20.11.2001, s. 11).

⁽³⁾ EFT L 185 af 17.7.1999, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2243/2001.

⁽⁴⁾ EFT L 114 af 24.4.2001, s. 1.

- genbrugs- og genvindingsniveauet for komponenter, materialer og stoffer fastsættes til mindst 75 % af gennemsnitsvægten pr. apparat

b) for WEEE, der henhører under kategori 3 og 4 i bilag I A

- fastsættes nyttiggørelsesniveauet til mindst 75 % af gennemsnitsvægten pr. apparat, og
- genbrugs- og genvindingsniveauet for komponenter, materialer og stoffer fastsættes til mindst 65 % af gennemsnitsvægten pr. apparat

c) for WEEE, der henhører under kategori 2, 5, 6, 7 og 9 i bilag I A

- fastsættes nyttiggørelsesniveauet til gennemsnitligt mindst 70 vægtprocent pr. apparat, og
- genbrugs- og genvindingsniveauet for komponenter, materialer og stoffer fastsættes til gennemsnitligt mindst 50 vægtprocent pr. apparat

d) for gasudladningslamper skal niveauet for genbrug og genvinding af komponenter, materialer og stoffer fastsættes til mindst 80 vægtprocent af lamperne.

3. Medlemsstaterne sikrer med henblik på beregningen af disse mål, at producenter eller tredjemand, der handler på deres vegne, holder regnskab med WEEE-massen og komponenter, materialer eller stoffer, når de ankommer til (input) og forlader (output) behandlingsvirksomheden, og/eller når de ankommer til (input) nyttiggørelses- eller genvindingsvirksomheden.

Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 14, stk. 2, de nærmere regler for kontrol med, at medlemsstaterne opfylder målene i stk. 2, herunder materialspecifikationer. Kommissionen forelægger denne foranstaltning senest den 13. august 2004.

4. Senest den 31. december 2008 opstiller Europa-Parlamentet og Rådet på forslag af Kommissionen nye mål for nyttiggørelse og genbrug/genvinding, herunder i givet fald genbrug af komplette apparater, samt mål for de produkter, der henhører under kategori 8 i bilag I A. Der tages i den forbindelse hensyn til miljøfordelene ved elektrisk og elektronisk udstyr, der anvendes, såsom forbedret ressourceudnyttelse som følge af den materiale-mæssige og teknologiske udvikling. Der tages endvidere hensyn til den tekniske udvikling inden for genbrug, nyttiggørelse og genvinding samt på produkt- og materialeområdet og til de erfaringer, medlemsstaterne og industrien har gjort.

5. Medlemsstaterne fremmer udviklingen af nye nyttiggørelses-, genvindings- og behandlingsteknologier.

Artikel 8

Finansiering af WEEE fra private husholdninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at producenterne senest den 13. august 2005 mindst sørger for finansiering af indsamling, behandling, nyttiggørelse og miljørigtig bortskaffelse af WEEE fra private husholdninger, afleveret til indsamlingssteder jf. artikel 5, stk. 2.

2. For så vidt angår produkter, der markedsføres efter den 13. august 2005, er hver enkelt producent ansvarlig for at finansiere de processer, der er anført i stk. 1 vedrørende affald fra producentens egne produkter. Producenten kan vælge at opfylde denne forpligtelse enten individuelt eller ved at deltage i en kollektiv ordning.

Medlemsstaterne sikrer, at hver enkelt producent i forbindelse med markedsføringen af et produkt stiller en garanti for, at håndteringen af al WEEE vil blive finansieret, og at producenterne mærker deres produkter i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2. Denne garanti skal sikre, at de i stk. 1 anførte processer i relation til dette produkt vil blive finansieret. Garantien kan stilles i form af producentens deltagelse i passende ordninger til finansiering af håndteringen af WEEE, en genvindingsforsikring eller en spærret bankkonto.

Ved salg af nye produkter må køberne ikke gøres særskilt bekendt med omkostningerne ved indsamling, behandling og miljørigtig bortskaffelse.

3. Ansvar for at finansiere omkostningerne ved håndteringen af WEEE fra produkter, der er markedsført inden udløbet af den i stk. 1 omhandlede frist (»historisk affald«), skal varetages gennem en eller flere ordninger, som alle de producenter, der er på markedet, når de respektive omkostninger påløber, bidrager forholdsmæssigt til, f.eks. i forhold til deres markedsandel per type apparat.

Medlemsstaterne sikrer, at producenterne i en overgangsperiode på otte år (10 år for kategori 1 i bilag I A) efter dette direktivs ikrafttræden ved salg af nye produkter kan gøre køberne bekendt med omkostningerne til indsamling, behandling og miljørigtig bortskaffelse. De angivne omkostninger må ikke overstige de faktiske omkostninger.

4. Medlemsstaterne sikrer, at producenter, der leverer elektrisk eller elektronisk udstyr ved hjælp af fjernkommunikation, også overholder de krav, der er fastsat i denne artikel, i forbindelse med udstyr, der leveres i den medlemsstat, hvor køberen af udstyret er bosiddende.

Artikel 9

Finansiering af WEEE fra andre brugere end private husholdninger

Medlemsstaterne sikrer, at producenterne senest den 13. august 2005 sørger for finansiering af omkostningerne ved indsamling, behandling, nyttiggørelse og miljørigtig bortskaffelse af WEEE fra andre brugere end private husholdninger af produkter, der markedsføres efter den 13. august 2005.

Med hensyn til WEEE fra produkter, der er markedsført før den 13. august 2005 (»historisk affald«), sørger producenterne for finansiering af omkostningerne ved håndteringen. Alternativt kan medlemsstaterne bestemme, at andre brugere end private husholdninger gøres helt eller delvis ansvarlige for denne finansiering.

Producenter og andre brugere end private husholdninger kan uden hensyntagen til bestemmelserne i dette direktiv indgå aftaler om andre finansieringsordninger.

Artikel 10

Oplysninger til brugerne

1. Medlemsstaterne sikrer, at brugere af elektrisk og elektronisk udstyr i private husholdninger får de nødvendige oplysninger om:

- a) kravet om, at WEEE ikke må bortskaffes sammen med usorteret husholdningsaffald, og at alt WEEE skal indsamles særskilt
- b) de returnerings- og indsamlingsordninger, der står til rådighed for dem
- c) den rolle, de spiller i forbindelse med genbrug, genvinding og andre former for nyttiggørelse af WEEE
- d) de potentielle virkninger for miljøet og menneskers sundhed af tilstedeværelsen af farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr
- e) betydningen af piktogrammet i bilag IV.

2. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger, således at forbrugerne medvirker til indsamling af WEEE, og til at tilskynde dem til at lette genbrugs-, behandlings- og nyttiggørelsesprocessen.

3. Med henblik på at minimere bortskaffelse af WEEE sammen med usorteret husholdningsaffald og at lette særskilt indsamling heraf sikrer medlemsstaterne, at producenterne på passende måde mærker elektrisk og elektronisk udstyr, som markedsføres efter den 13. august 2005, med piktogrammet som vist i bilag IV. Piktogrammet kan anbringes på det elektriske og elektroniske udstyrs emballage samt på brugsvejledningen og garantibeviset, hvis dette undtagelsesvis er nødvendigt som følge af produktets størrelse eller funktion.

4. Medlemsstaterne kan kræve, at nogle eller alle de i stk. 1, 2 og 3 nævnte oplysninger skal gives af producenter og/eller distributører, f.eks. i brugsvejledningen eller på salgsstedet.

Artikel 11

Oplysninger til behandlingsvirksomheder

1. For at lette genbrug og korrekt og miljørigtig behandling af WEEE, herunder vedligeholdelse, opgradering, renovering og genvinding, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til sikring af, at producenterne stiller genbrugs- og behandlingsoplysninger til rådighed for hver enkelt type nyt EEE, der bringes på markedet, senest et år efter udstyrets første markedsføringsdato. I det omfang, hvori genbrugscentre og behandlings- og genvindingsanlæg har behov for det for at kunne efterkomme bestemmelserne i dette direktiv, skal oplysningerne identificere de forskellige komponenter og materialer i EEE samt placeringen af farlige stoffer og præparater i EEE. Oplysningerne stilles til rådighed for genbrugscentre og behandlings- og genvindingsanlæg i form af manualer eller i form af elektroniske medier (f.eks. cd-rom eller onlinetjenester).

2. Medlemsstaterne sikrer, at producenten af et elektrisk eller elektronisk apparat, der markedsføres efter den 13. august 2005, entydigt kan identificeres gennem mærkning af apparatet. Med henblik på entydigt at kunne fastslå tidspunktet for apparatets markedsføring skal det desuden ved en særlig mærkning specificeres, at det er markedsført efter den 13. august 2005. Kommissionen fremmer udarbejdelsen af europæiske standarder til dette formål.

Artikel 12

Oplysninger og rapportering

1. Medlemsstaterne udarbejder et producentregister og indsamler på årsbasis oplysninger, herunder dokumenterede skøn, om mængde og kategorierne af elektrisk og elektronisk udstyr, der er markedsført, indsamlet via alle kanaler, genbrugt, genvundet og nyttiggjort i medlemsstaterne, og om den eksporterede mængde indsamlet affald, angivet i vægt eller, hvis dette ikke er muligt, i antal.

Medlemsstaterne sikrer, at producenter, der leverer elektrisk eller elektronisk udstyr ved hjælp af fjernkommunikation, giver oplysninger om opfyldelsen af kravene i artikel 8, stk. 4, samt om de mængder og kategorier af elektrisk og elektronisk udstyr, der er markedsført i den medlemsstat, hvor køberen af dette udstyr er bosiddende.

Medlemsstaterne sikrer, at de krævede oplysninger sendes til Kommissionen hvert andet år inden 18 måneder efter afslutningen af den periode, der er omfattet. Den første fremsendelse skal omhandle 2005 og 2006. Oplysningerne indsendes i et format, som fastlægges efter proceduren i artikel 14, stk. 2, senest et år efter dette direktivs ikrafttræden, med henblik på oprettelse af databaser om WEEE og behandlingen heraf.

Medlemsstaterne sørger for passende udveksling af oplysninger for at overholde dette stykke, især for så vidt angår behandling i henhold til artikel 6, stk. 5.

2. Hvert tredje år sender medlemsstaterne en rapport til Kommissionen om gennemførelsen af direktivet, jf. dog stk. 1. Rapporten udarbejdes på grundlag af et spørgeskema eller en formular udformet af Kommissionen efter proceduren i artikel 6 i Rådets direktiv 91/692/EØF af 23. december 1991 om standardisering og rationalisering af rapporterne om gennemførelse af en række miljødirektiver⁽¹⁾. Spørgeskemaet eller formularen sendes til medlemsstaterne seks måneder før begyndelsen af den periode, rapporten dækker. Rapporten skal være Kommissionen i hænde senest ni måneder efter udløbet af den treårsperiode, den dækker.

Den første treårsrapport skal omhandle perioden fra 2004 til 2006.

Kommissionen offentliggør en rapport om gennemførelsen af dette direktiv senest ni måneder efter modtagelsen af medlemsstaternes rapporter.

Artikel 13

Tilpasning til den videnskabelige og tekniske udvikling

Ændringer, som måtte være nødvendige for at tilpasse artikel 7, stk. 3, og bilag I B (navnlig for eventuelt at tilføje lysarmaturer i husholdninger, glødelamper og fotovoltaiske produkter, dvs. solpaneler), bilag II (navnlig for at tage hensyn til ny teknologisk udvikling vedrørende behandling af WEEE), bilag III og IV til den videnskabelige og tekniske udvikling, vedtages efter proceduren i artikel 14, stk. 2.

Inden en ændring af disse bilag hører Kommissionen bl.a. producenter af elektrisk og elektronisk udstyr, genvindingsvirksomheder, behandlingsvirksomheder, miljøorganisationer og arbejdstager- og forbrugersammenslutninger.

Artikel 14

Udvalg

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 18 i direktiv 75/442/EØF.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes forskriftsproceduren i artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

⁽¹⁾ EFT L 377 af 31.12.1991, s. 48.

Artikel 15**Sanktioner**

Medlemsstaterne fastsætter sanktioner for overtrædelser af de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have en afskrækkende virkning.

Artikel 16**Inspektion og overvågning**

Medlemsstaterne sikrer, at inspektion og overvågning gør det muligt at kontrollere, at dette direktiv gennemføres korrekt.

Artikel 17**Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 13. august 2004. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de love og administrative bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. Forudsat at de med dette direktiv tilsigtede mål nås, kan medlemsstaterne gennemføre artikel 6, stk. 6, artikel 10, stk. 1, og artikel 11 ved aftaler mellem de kompetente myndigheder og de berørte økonomiske sektorer. Sådanne aftaler skal opfylde følgende krav:

- a) aftalerne skal kunne håndhæves
- b) aftalerne skal indeholde mål og de tilsvarende frister
- c) aftalerne skal offentliggøres i medlemsstaternes statstidende eller et offentligt dokument, der er lige så tilgængeligt for offentligheden, og fremsendes til Kommissionen
- d) der skal regelmæssigt føres tilsyn med, hvilke resultater der opnås, og de skal rapporteres til de kompetente myndigheder og Kommissionen og gøres offentligt tilgængelige på betingelser, der fastsættes i aftalen
- e) de kompetente myndigheder skal sikre, at det undersøges, hvilke fremskridt der gøres i henhold til aftalen
- f) ved manglende overholdelse af aftalen gennemfører medlemsstaterne de relevante bestemmelser i dette direktiv ved love og administrative bestemmelser.

4. a) Grækenland og Irland, der som følge af deres generelt:

- utilstrækkelige genanvendelsesinfrastruktur
- geografiske forhold — såsom et stort antal små øer samt landdistrikter og bjergområder
- lave befolkningstæthed og
- lave forbrug af elektrisk og elektronisk udstyr

er ude af stand til at nå enten indsamlingsmålene i artikel 5, stk. 5, første afsnit, eller nyttiggørelsesmålene i artikel 7, stk. 2, og som i medfør af artikel 5, stk. 2, tredje afsnit, i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald ⁽¹⁾ kan ansøge om en forlængelse af fristen i sidstnævnte artikel,

kan forlænge de perioder, der er nævnt i artikel 5, stk. 5, og i artikel 7, stk. 2, i nærværende direktiv med indtil 24 måneder.

Disse medlemsstater meddeler senest ved dette direktivs gennemførelse Kommissionen deres afgørelse.

b) Kommissionen underretter de andre medlemsstater og Europa-Parlamentet om disse afgørelser.

5. Kommissionen forelægger senest fem år efter dette direktivs ikrafttræden Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om erfaringerne med anvendelsen af dette direktiv, navnlig for så vidt angår særskilt indsamling, behandling, nyttiggørelse og finansieringsordninger. Rapporten baseres endvidere på den teknologiske udvikling, indhøstede erfaringer, miljøkrav samt på, hvordan det indre marked fungerer. Rapporten vedlægges eventuelt forslag til ændring af de relevante bestemmelser i dette direktiv.

Artikel 18**Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 19**Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. januar 2003.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

G. DRYS

Formand

⁽¹⁾ EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1.

BILAG I A

Kategorier af elektrisk og elektronisk udstyr, der er omfattet af dette direktiv

1. Store husholdningsapparater
 2. Små husholdningsapparater
 3. It- og teleudstyr
 4. Forbrugerudstyr
 5. Belysningsudstyr
 6. Elektrisk og elektronisk værktøj (undtagen stationære industrielle værktøjer i stor skala)
 7. Legetøj og fritids- og sportsudstyr
 8. Medicinsk udstyr (undtagen alle implanterede og inficerede produkter)
 9. Overvågnings- og reguleringsinstrumenter
 10. Salgsautomater
-

BILAG I B

Liste over produkter, der skal tages i betragtning i forbindelse med dette direktiv, og som henhører under kategorierne i bilag I A

1. Store husholdningsapparater

Store kølemøbler
Køleskabe
Fryseudstyr
Andre store apparater til køling, opbevaring og lagring af fødevarer
Vaskemaskiner
Tørretumblere
Opvaskemaskiner
Kogeapparater
Elkomfurer
Elkogeplader
Mikrobølgeovne
Andre store apparater til madlavning og anden behandling af fødevarer
Elektrisk varmeapparatur
Elradiatorer
Andre store apparater til opvarmning af lokaler, senge og siddemøbler
Elventilatorer
Klimaanlæg
Andet blæser-, udsugnings- og klimaudstyr

2. Små husholdningsapparater

Støvsugere
Tæppefejmaskiner
Andre rengøringsapparater
Apparater til syning, strikning, vævning og anden forarbejdning til tekstiler
Strygejern og andre apparater til strygning, rulning og anden behandling af beklædning
Brødrister
Frituregryder
Kværne, kaffemaskiner og udstyr til åbning eller forsegling af beholdere eller pakker
Elektriske knive
Hårklipningsapparater, hårtørre, tandbørstningsapparater, barbermaskiner, massageapparater og andre apparater til kropspleje
Ure, armbåndsure og udstyr til måling, angivelse eller registrering af tid
Vægte

3. It- og teleudstyr

Centraliseret databehandling:
Mainframes
Minicomputere
Printere
Pc'er mv.:
Pc'er (herunder CPU, mus, skærm og tastatur)
Bærbare (laptop) computere (herunder CPU, mus, skærm og tastatur)

Note-book-computere

Note-pad-computere

Printere

Kopieringsudstyr

Elektriske og elektroniske skrivemaskiner

Lommeregnerne og bordregnemaskiner

og andre produkter og andet udstyr til elektronisk indsamling, lagring, behandling, præsentation eller kommunikation af information

Brugerterminaler og -systemer

Telefaxapparater

Telexapparater

Telefoner

Mønttelefoner

Trådløse telefoner

Mobiltelefoner

Telefonsvarere

og andre produkter eller andet udstyr til transmission af lyd, billeder eller anden information ved hjælp af telekommunikation

4. Forbrugerudstyr

Radioapparater

Tv-apparater

Videokameraer

Videobåndoptagere

Hi-fi-båndoptagere

Forstærkere

Musikinstrumenter

og andre produkter eller andet udstyr til optagelse eller gengivelse af lyd eller billeder, herunder signaler eller anden teknologi til formidling af lyd og billeder på anden måde end ved telekommunikation

5. Belysningsudstyr

Lysarmaturer til lysstofrør med undtagelse af lysarmaturer i husholdninger

Lysstofrør

Kompakt-lysstoflamper

Udledningslamper, herunder tryknatriumlamper og halogenlamper

Lavtryksnatriumlamper

Anden belysning eller andet udstyr til spredning eller regulering af lys med undtagelse af glødelamper

6. Elektrisk og elektronisk værktøj (undtagen stationære industrielle værktøjer i stor skala)

Boremaskiner

Save

Symaskiner

Udstyr til drejning, fræsning, slibning, formalning, savning, skæring, klipning, boring, hulning, stansning, foldning, bøjning eller lignende forarbejdning af træ, metal og andre materialer

Værktøj til nitning, sømning eller skruring eller fjernelse af nitter, søm, skruer eller lignende brug

Værktøj til svejsning, lodning eller anden brug

Udstyr til sprøjtning, fordeling, spredning eller anden håndtering af flydende eller luftformige stoffer med andre midler

Værktøj til græsslåning eller andre haveaktiviteter

-
7. Legetøj og fritids- og sportsudstyr
 - Elektriske tog og racerbaner
 - Håndholdte spillekonsoller
 - Videospil
 - Computere til cykling, dykning, løb, roning osv.
 - Sportsudstyr med elektriske eller elektroniske komponenter
 - Møntautomater
 8. Medicinsk udstyr (undtagen alle implanterede og inficerede produkter)
 - Strålingsbehandlingsudstyr
 - Kardiologi
 - Dialyse
 - Lungetilatorer
 - Nuklearmedicin
 - Laboratorieudstyr til in vitro-diagnose
 - Analyseudstyr
 - Fryseudstyr
 - Fertiliseringsprøver
 - Andre apparater til påvisning, forebyggelse, kontrol, behandling og lindring af sygdomme, skader eller handicap
 9. Overvågnings- og reguleringsinstrumenter
 - Røgdetektorer
 - Varmeregulatorer
 - Termostater
 - Måle-, veje- eller justeringsapparater til husholdninger eller som laboratorieudstyr
 - Andre overvågnings- og reguleringsinstrumenter, der anvendes i industrianlæg (f.eks. i kontroltavler)
 10. Salgsautomater
 - Salgsautomater til varme drikke
 - Salgsautomater til varme eller kolde flasker eller dåser
 - Salgsautomater til faste produkter
 - Pengeautomater
 - Alle apparater, som automatisk leverer alle slags produkter
-

BILAG II

Selektiv behandling af materialer og komponenter i affald af elektrisk og elektronisk udstyr i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1

1. Mindst følgende stoffer, præparater og komponenter skal fjernes fra særskilt indsamlet affald af elektrisk og elektronisk udstyr:
 - Kondensatorer, der indeholder polychlorerede biphenyler (PCB), i overensstemmelse med Rådets direktiv 96/59/EF af 16. september 1996 om bortskaffelse af polychlorbiphenyler og polychlorterphenyler (PCB/PCT) ⁽¹⁾
 - Kviksløvholdige komponenter, såsom kontakter og lamper til baggrundsbelysning
 - Batterier
 - Printkort fra mobiltelefoner generelt eller fra andre anordninger, hvis printkortets overflade er på over 10 cm²
 - Tonerpatroner, flydende og pastaagtige, såvel som farvetoner
 - Plast indeholdende bromerede flammehæmmere
 - Asbestaffald og komponenter, der indeholder asbest
 - Billedrør
 - Chlorfluorcarboner (CFC), hydrochlorfluorcarboner (HCFC), hydrofluorcarboner (HFC) og carbonhydrider (HC)
 - Gasudladningslamper
 - LCD-skærme (med indfatning, hvis det er hensigtsmæssigt) med et areal på over 100 cm² og alle LCD-skærme, der baggrundsbelyses med gasudladningslamper
 - Udvendige elektriske kabler
 - Komponenter indeholdende ildfaste keramiske fibre som beskrevet i Kommissionens direktiv 97/69/EF af 5. december 1997 om tilpasning af Rådets direktiv 67/548/EØF om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer ⁽²⁾
 - Komponenter indeholdende radioaktive stoffer bortset fra komponenter, der ligger under undtagelsestærsklerne i artikel 3 og bilag I i Rådets direktiv 96/29/Euratom af 13. maj 1996 om fastsættelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling ⁽³⁾
 - Elektrolytkondensatorer, som indeholder stoffer, der giver anledning til bekymring (højde > 25 mm, diameter > 25 mm eller et dertil svarende volumen).

Ovennævnte stoffer, præparater og komponenter bortskaffes eller nyttiggøres i overensstemmelse med artikel 4 i direktiv 75/442/EØF.
2. Følgende komponenter af affald af elektrisk og elektronisk udstyr, som er indsamlet særskilt, skal behandles som anført:
 - Billedrør: Den fluorescerende belægning fjernes
 - Udstyr, der indeholder gasser, som er ozonnedbrydende eller har et GWP (global warming potential) på over 15, f.eks. i skum og kølekredsløb: gasserne udtages og behandles forsvarligt. Ozonnedbrydende gasser behandles i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2037/2000 af 29. juni 2000 om stoffer, der nedbryder ozonlaget ⁽⁴⁾
 - Gasudladningslamper: Kviksløvet udtages.
3. Af miljøhensyn og i betragtning af det ønskelige i genbrug og genvinding skal stk. 1 og 2 anvendes på en sådan måde, at miljørigtig genbrug og genvinding af komponenter eller hele apparater ikke hindres.
4. Som led i den procedure, der er omhandlet i artikel 14, stk. 2, skal Kommissionen først og fremmest vurdere, om henvisningen til
 - printkort til mobiltelefoner og
 - LCD-skærmeskal ændres.

⁽¹⁾ EFT L 243 af 24.9.1996, s. 31.⁽²⁾ EFT L 343 af 13.12.1997, s. 19.⁽³⁾ EFT L 159 af 29.6.1996, s. 1.⁽⁴⁾ EFT L 244 af 29.9.2000, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2039/2000 (EFT L 244 af 29.9.2000, s. 26).

BILAG III

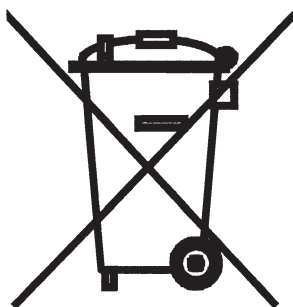
Tekniske krav jf. artikel 6, stk. 3

1. Pladser til oplagring (herunder midlertidig oplagring) af affald af elektrisk og elektronisk udstyr forud for behandlingen (med forbehold af kravene i direktiv 1999/31/EF):
 - Passende arealer med impermeable overflader, udslipsindsamlingsfaciliteter og, hvis nødvendigt, skille- samt rensnings- og affedtningsanordninger
 - Passende arealer med vejrfast overdækning.
2. Anlæg til behandling af affald af elektrisk og elektronisk udstyr:
 - Vægte til vejning af det behandlede affald
 - Passende arealer med impermeable belægninger og vandtæt overdækning, udslipsindsamlingsfaciliteter og, hvis nødvendigt, skille- samt rensnings- og affedtningsanordninger
 - Passende lager til afmonterede reservedele
 - Passende beholdere til oplagring af batterier, PCB/PCT-holdige kondensatorer og andet farligt affald som f.eks. radioaktivt affald
 - Udstyr til behandling af afløbsvand i henhold til sundheds- og miljøforskrifterne.

BILAG IV

Piktogram til mærkning af elektrisk og elektronisk udstyr

Piktogrammet til angivelse af særskilt indsamling af elektrisk og elektronisk udstyr består af en overstreget affaldsspand på hjul, som vist nedenfor. Piktogrammet skal anbringes på en sådan måde, at det er synligt, læseligt og usletteligt.

Fælles erklæring afgivet af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen

vedrørende

*Artikel 9***Finansiering af WEEE fra andre brugere end private husholdninger**

»Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, der har bemærket, at artikels 9 nuværende ordlyd har givet anledning til bekymring for så vidt angår de mulige finansielle følger for producenterne, erklærer at have til hensigt sammen at undersøge disse spørgsmål ved førstgivne lejlighed. Såfremt disse bekymringer viser sig at være begrundede, bekræfter Kommissionen at have til hensigt at fremsætte forslag til ændring af direktivets artikel 9. Parlamentet og Rådet forpligter sig til at behandle et sådant forslag hurtigt i overensstemmelse med deres respektive interne procedurer.«
